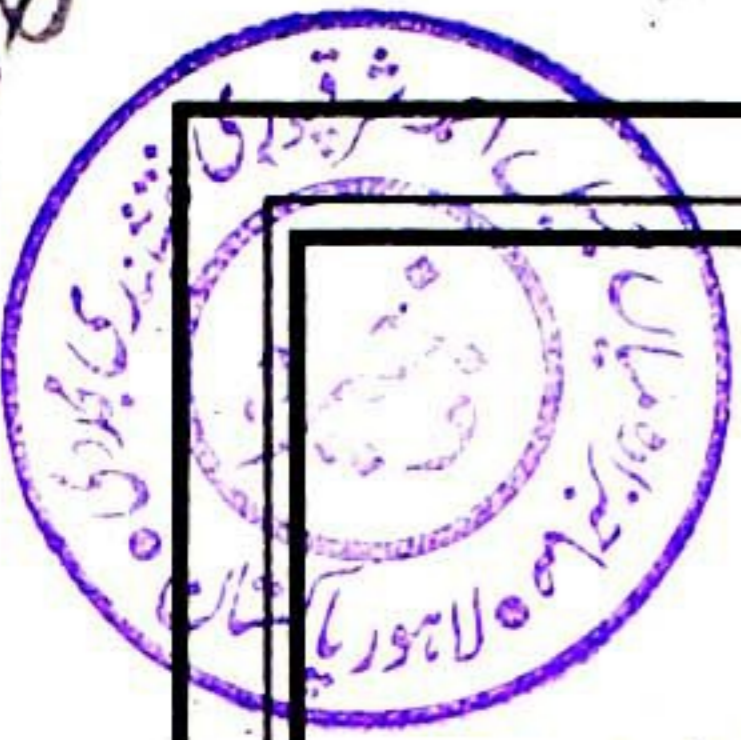

تینوں ضروریات کے چیلل

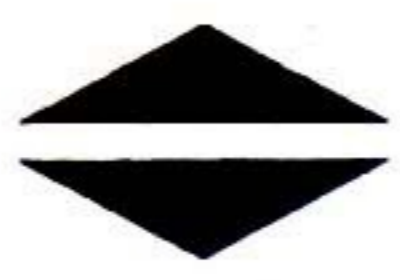
پیر سید ناصر چشتی سیالوی

25

تینوں درختوں تک کے پھل

پیر سید ناصر چشتی سیالوی

نورین رضوی پبلی کیشنز
۱۱۔ گنج بخش روڈ - لاہور

11103

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں

نام کتاب	_____	تینوں در حضور تک لے چلاں
شاعر	_____	پیر سید ناصر حسین چشتی سیالوی
بار سوم	_____	جولائی 2010ء
کمپوزنگ	_____	ورڈز میکر
مطبع	_____	اشتیاق اے مشتاق پرنٹرز لاہور
ناشر	_____	نوریہ رضویہ پبلی کیشنز لاہور
کمپیوٹرز کوڈ	_____	1N-37
قیمت	_____	70 روپے

نوریہ رضویہ پبلی کیشنز

11- گنج بخش روڈ لاہور فون 37313885-7070063

Email_nooriarizvia@hotmail.com

اللَّهُ
مُحَمَّدٌ
وَالصَّلَاةُ
وَالصَّلَاةُ
وَالصَّلَاةُ

مَوْلَانِي صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا أَبَدًا
عَلَىٰ حَبِيبِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ
مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَالْقَلْبَيْنِ
وَالْفَرِيقَيْنِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمٍ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

حمد باری تعالیٰ جل جلالہ

اہدی شان عقلاں توں بہتی ورا اے
 مثل جس دی کوئی نہیں اوہ میرا خدا اے
 جو رب سوہنا سروا اسیں سر نہیں سکدے
 جو کردا اے اوہ بس اسیں کرنیں سکدے
 کتاباں اج پڑھیا سیانے وی آہندے
 اساڈے جو کم نیں اوہ نیں اوہنوں ٹھاہندے
 اوہ یکتا اے کلا اے گل ایہو ٹھیک اے
 اہدا جوڑ کوئی نیں اوہ بس لا شریک اے
 مثل اہدی بن کے جو کوئی دکھاوے
 اوہ فرعون وانگوں پیا غوطے کھاوے
 خدا بن کے دوجا جے کوئی پاوے بتیاں
 اوہنوں مارے مچھر اوہنوں پین جتیاں
 فلک اہدے ورگا بنا کوئی نہیں سکدا
 ہوا اہدے ورگی چلا کوئی نہیں سکدا
 جنہوں مولا ڈوبے ترا کوئی نہیں سکدا
 جنہوں وی اوہ مارے بچا کوئی نہیں سکدا
 میں مناں جے کوئی ہور بارش وساوانے
 اہدے وانگ مشرق چوں سورج چڑھاوے
 بڑے لاوے ٹل تے کرے جان سوزی

اہدے وانگ ویکھے خاں کوئی دے کے روزی
 نہ متھا کسے نوں کدی ٹیک دا اوہ
 نہ سردی توں ڈردا نہ اگ سیک دا اوہ
 کسے شہر وچ اوہ تجارت نہیں کردا
 کچھری نہیں جاندا وکالت نہیں کردا
 مسائل دے وچ اہدا دامن نہیں اڑدا
 کسے وی ملک وچ الیکشن نہیں لڑدا
 اوہ چاہوے تے چیونٹی توں ہاتھی مرادے
 اہدی شان لفظاں دے وچ ناں سماوے
 اوہ صورت توں پاک اے اوہ میک اپ نہیں کردا
 کسے کول بہہ کے اوہ گپ شپ نہیں کردا
 اہدی شان بس ساری دنیا توں دکھ اے
 نہ کوئی اہدا چہرہ نہ کوئی اہدی اکھ اے
 نہ ہتھاں نہ پیراں دا محتاج رب اے
 نہ زبراں نہ زیراں دا محتاج رب اے
 ہر اک بات حق اے ہر اک بات ٹھیک اے
 پر اک کم دے وچ سانوں رکھدا شریک اے
 دروداں سلاماں دی جد آوے واری
 کرے سانوں شامل اوہ خود ذات باری
 ایہہ ناصر محبت دا نقطہ کمال اے
 نبی دے ذکر وچ اوہ خود ساڈے نال اے

لے چلو فرشتیوں روح میری
 سا بچھا دکھاں تے سکھاں دا ہے جیہڑا
 امت واسطے جتھے اوہ رہیا روندا
 لٹیا ہو یا خزاواں دا چمن ناصر
 تاجدار دے بوہے تے لے چلو
 غم گسار دے بوہے تے لے چلو
 اوس غار دے بوہے تے لے چلو
 اج بہار دے بوہے تے لے چلو

سنو حاجیو طیبہ دی خاک لے لے کے
 لے کے مستی ہواؤ مدینے وچوں
 سارے تاجدارو اپنے سب کا سے
 دھاڑے حشر دے ہووے گا حکم ناصر
 اج بیمار دے بوہے تے لے چلو
 آج میخار دے بوہے تے لے چلو
 تاجدار دے بوہے تے لے چلو
 دکھڑے یار دے بوہے تے لے چلو

لے کے تحت العری توں عرش تیکر
 اہدی سنت نجات ہے عاشقاں لئی
 پشت آدم توں لے کے حشر تیکر
 جے توں ویکھیں ایمان دی اکھ ناصر
 میرا نبی جہان دی روشنی این
 اہدا خلق قرآن دی روشنی این
 میرا سوہنا ہر جان دی روشنی این
 کملی والا ایمان دی روشنی این

تاجدار زمانے دا ہے جنہوں
 جیہڑا دردنوں دل وچ جگہ دیوے
 منگن والا اندازے دے نال منگدا
 ناصر منزلاں حمدیاں پیر اہدے
 خیر شاہ حجاز دے چھڈا اے
 اونہوں سوز و گداز دے چھڈا اے
 تے اوہ بے انداز دے چھڈا اے
 جیہڑا اونہوں آواز دے چھڈا اے

جتھے جدوں وی اڑ جائے کم کوئی
 بھڑک جدوں فراق دی اگ اٹھے
 دے کے جان جے ملن حضور مینوں
 میں نہیں کہندا حضور نوں چن بلکہ
 نام سوہنے والے کے سنوار چھڈاں
 یا رسول کہہ کے سینہ ٹھار چھڈاں
 ناصر جان اس جان توں وار چھڈاں
 چن اہدی نعلین توں وار چھڈاں

کہندا بخت میں تحت بٹھا دیواں
 عقل آکھدی لیکھ سنوار چھڈاں
 حسن آکھدا میں وی نہیں گھٹ کوئی
 لگی کہن تقدیر نہ لکھ چھڈاں
 بولی فیر تدبیر جے کوئی میتھوں
 عشق آکھیا سارے فرار ہندے
 جیہڑے ویلے بلندی تے آجاواں
 پھیرا جدوں میں کسے ول پا جاواں
 جادو پاواں تے دلاں تے چھا جاواں
 ناصر جدوں میں آئی تے آجاواں
 لوے کم تے بخت جگا جاواں
 جتھے میں اک جہات وی پا جاواں

اونوں قرب حضور نہیں ہو سکدا
 نسبت نال ہے بن دی گل ساری
 عیب جنہوں جیاں چوں اون نظری
 کملی والے دی گلی دا سگ ناصر
 لذت جیہڑا فراق وی چکھ دا نہیں
 نسبت باہجھ تے لکھ وی لکھ دا نہیں
 جالا صاف سمجھ اہدی اکھ دا نہیں
 خوف دوہاں جہاناں دارکھ دا نہیں

سر انور حضور دا معجزہ اے
 لب در دنداں لعاب کملی
 زلفاں اکھاں تے سینہ وی معجزہ اے
 خوشبو دار پینہ وی معجزہ اے

تلوے انگلی جوڑا لباس نالے
 بہناں اٹھناں چلنا سوں جانا
 نسبت ہوگئی اے سوہنے دے نال اسدی
 مکدی گل اے سرتوں جوڑہاں تک

زلفاں معجزہ جدوں کھلار دیوے
 اکھاں معجزہ جنہوں اوہ دیکھ لیندا
 کملی معجزہ مرے حضور دی اے
 انگلی معجزہ جدوں وی وچ برتن
 جسم اطہر معجزہ سوہنہ ربدی
 مڑھکا معجزہ جنہوں وی مل جاوے
 لب معجزہ جدوں وی ہلدے نیں
 اہدی پاک زبان وی معجزہ اے
 ذکر معجزہ جدوں وی چھیڑ دیئے
 نام معجزہ جدوں چتار بیہئے
 شہر معجزہ کیوں جے حبیب میرا
 تلو معجزہ رات معراج ناصر

مولا ایس کلام مجید تائیں
 گھٹ ابراہیم دی شان نیں سی
 نازل نوح دے اتے فرما چھڈ دوں
 اہدی ذات دے کول پہنچا چھڈ دوں

ایڈے پاک منصوبے نوں یا مولا
اپنے اچے تے سچے کلام تائیں
قدرت پاک یزدان دی بول اٹھی
مرے پاک کلام دے لئی ناصر

○
کروٹ کروٹ سولاں فراق دیاں
الجبھن ودھ گئی سلجھیا دل جس دم
حال ماضی توں ودھ پیا جا پدا اے
ناصر کیہ منگاں میرا تنگ دامن

○
تینوں کیہ دساں کہندے درد کینوں
جس دم یاد آوے سینے ٹھنڈ پیندی
ترے درد باجھوں میری سبیں نبھ دی
ناصر کیہ دسے آپ جاننا ایں

○
اپنے اسم گرامی دے نال جس دا
میرے نبی تے پڑھو درد جس دم
اہدے سامنے نیویں آواز رکھو
عرش اعظم تے سد کے رب ناصر

دور موسیٰ وچ جامہ پہنا چھڈ دوں
گھل کے عیسیٰ تے کرم کما چھڈ دوں
طاقت نور لئی نور دی چاہیدی سی
ذات مینوں حضور دی چاہیدی سی

لحہ لحہ سال توں ودھ جا پے
کیوں بے درد خیال توں ودھ جائے
کدی ماضی پیا حال توں ودھ جا پے
اہدی دین سوال توں ودھ جائے

سینے وچ اک درد چروکنا ایں
تاہیوں ہوکا وی سرد چروکنا ایں
ترا درد ہمدرد چروکنا ایں
رنگ کاہدے لئی زرد چروکنا ایں

چن دازمین نال مکالمہ

اک دن چن زمین نوں کہن لگا
 حسن مینوں زمانے توں دکھ ملیا
 زیور باہجھ اسمان اتے سجدا ہاں
 میری روشنی دا فیض ہے سارا
 میری گرد ستارے طواف کردے
 مینوں اللہ نے ایسا کمال دتا
 مینوں دیکھ کے لوک مناؤن عیداں
 کدی چڑھاں تے حج نوں جان لوکی
 میرے نال مہینے تے دن چلدے
 مینوں اللہ نے دتی اے شان ایسی
 ڈیوٹی جیہڑی لگائی اے رب سچے
 پھلاں باہجھ نہیں سجدے جیویں گلشن

ذرا دیکھ توں میری برات اڑیے
 ریاں کردی کل کائنات اڑیے
 مری ذات انوکھی اے ذات اڑیے
 میری وجہ توں چمکدی رات اڑیے
 کردا تاریاں دے اتے راج ہاں میں
 اتے فلک دے نور دا تاج ہاں میں
 میں ہاں ہر اک صاحب ایمان دا چن
 کدی رجب تے کدی شعبان دا چن
 میں آں بے شک سارے جہان دا چن
 مینوں آکھدے لوک آسمان دا چن
 پوری دنیا واں کدی وسار دا نہیں
 میرے باہجھ کوئی مزہ سنسار دا نہیں

زمین دا جواب

دتا زمیں جواب نہ پا رولا
 میرے سینے نوں پھول کے دیکھ تے سہی
 میری گود وچ لیٹے نہیں سونہہ ربدی
 گنج شکر دا دیکھ دربار آکے
 سیون اندر قلندر دے دیکھ جلوے

میری سمجھیا نہیں توں شان چناں
 ہو جان گے راز عیان خیاں
 داتا صاحب تے باہو سلطان چناں
 دیکھ چشتی پیر پٹھان چناں
 ادھر خواجہ اجمیر دی گلی نوں دیکھ

جہدے حکم دا توں ایں محتاج جھلیا
 اک لکھ تے کئی ہزار مرسل
 پورے تن سو سال صفی اللہ
 اللہ پاک دا خاص پیغام لے کے
 میرے سینے تے شہنشاہ عالماں دے
 عمر ورگا منصف ویکھیا میں
 تیغ علی وی چلدی میں ویکھی
 آ تینوں مدینے وچ لے چلاں
 ذرہ ذرہ مدینے دی نگری دا،
 جیہڑے سورج نوں روشنی توں منگناہیں
 میری گود وچ اوہ چن لیٹیا اے
 میری گود وچ لیٹیا اوہ ناصر
 جدھر سوہنے دا پھیریا بُرخ انور
 آ بغداد اندر غوث جلی نوں ویکھ
 میرے اتے تشریف لیاؤندے رہے
 میرے دامن ایچ آنسو وگاؤندے رہے
 نبیاں ول جبریل سی آوندے رہے
 دانی حلیمہ دا اجر چراوندے رہے
 شانناں رب جس نوں لازوال دتیاں
 بانگاں میرے تے عاشق بلال دتیاں
 مسکن جیہڑا عربی تاجدار دا اے
 آفتاب وانگوں لاٹاں مار دا اے
 فیض اوہنوں وی ایس دربار دا اے
 طالب رب وی جیہدے دیدار دا اے
 جہے تینوں اشارے تھیں توڑیا سی
 کعبہ ادھر نوں مولا نے موڑیا سی

تکرار عقل تے عشق

عقل اک دن عشق نوں کہن لگی
 ایس دنیا دے دھندے چلاوے لئی
 دامن میرے توں جہداوی ہے خالی
 میرے نال مقابلہ کیہ تیرا
 میرے صدقے زمانے دے سائنس دانان
 راہواں دسیاں میں انسان تائیں
 وگڑے دیوان میں کم سنوار عشقا
 مینوں خلقیا پر وردگار عشقا
 اونہوں آکھدے لوک بیکار عشقا
 میرے دم دے نال بہار عشقا
 توپاں ٹینک تے بم تیار کیتے
 اس انسان دے کم ہزار کیتے

میرے ویکھ کر شے جو مینوں
میرے باہجھ زمانے وچ کوئی عقدہ
میں ہاں ریدی اک انمول نعمت
جگہ کوئی زمانے تے دس ایسی
کئی مائی دے لعل اس دنیا تے
افلاطون بقراط بو علی سینا
عالم حافظ تے لکھاں بنائے قاری
میرے ورگی چیز توں کم لے کے
رتی بھروی جہاں نوں ملی آں میں
طاقت بخشی اے مینوں ایہ رب سچے
دامن جہداوی میرے توں ہے خالی
ناصر قدر نہیں کردا جو میری

راہبر من دا اے کدی بھل دا نہیں
کسے بے شعورے توں کھل دا نہیں
میرے باہجھ کوئی سوداوی تل دا نہیں
جھنڈا جس تھاویں میرا جھل دا نہیں
میں تے ادنی توں اعلیٰ عظیم کہتے
تے لقمان جہے پیدا حکیم کہتے
تے ان گنت وزیر سلطان بن گئے
لوکی تاریاں دے راز دان بن گئے
ایس دنیا دی جند جان بن گئے
لوکی چن دے آج مہمان بن گئے
اہدے دم اندر جانی دم کوئی نہیں
اہدا ایس زمانے وچ کم کوئی نہیں

(جواب عشق)

عشق آکھیا مفت توں کریں جھگڑے
فانی دھندے اس فانی جہان دے نیں
جیہڑی منزل تے اپڑیا میں جھلیے
میرے باہجھ نہیں ملدا رب بھاویں
ایٹم بنا کے منیاں اس
جدوں چلیا بم تے فیر ویکھیں
جے میں ناں ہندا ہونا کجھ نہیں سی

گلاں نال نہ بن ہشیار عقلے
میرے لافانی کاروبار عقلے
تیرے کولوں اوہ اچا بازار عقلے
کوئی مر جائے ٹکراں مار عقلے
خوش کتنا بٹھا انسان ہوسی
تیری وجہ توں کیہ نقصان ہوسی
ایس دنیا دی نہ ای بہار ہندی

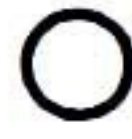
نہ ای مار دا چھال خلیل رب دا
 میں لاہوت دیاں منزلاں طے کرنا
 جتھے ڈیرا میں لا دیاں اس تھاویں
 تینوں مان این فوج تے اسلجیاں تے
 فرق تیرے تے میرے وچ بہت سارا
 تیری دوڑ اے جھلیے چن تیکر
 راضی یار جے ہووے تے سونہہ ربدی
 کربلا اندر آل وار کے تے
 توں تے ٹینکاں تے توپاں تے مان کیتا
 کدی خالد تے کدی محمود بن کے
 اگے فوج تے کچھے دریا ہووے
 رکھ سانہہ کے توں سارے توپ خانے
 باطل واسطے میں فاروق بن کے
 جے میں آواں بلال دے روپ اندر
 جسے میرے میخانے چوں گھٹ پتی
 آرے ہٹھ وی سی نہ ذرا کیتی
 شربت قاتلاں تائیں پلا کے تے
 ترے ولے ہے جے نمرود جھلیے
 جیکر ہے فرعون تے مان تینوں
 جاویں جھڈ میدان نہ نیزے اتے

نہ ای چتا دی اگ گلزار ہندی
 ختم تیری اے جتھے رفتار ہندی
 توں تے جتیاں چک فرار ہندی
 میں تے کر قربان پر وار دیناں
 میں تے یار لئی سب کجھ وار دیناں
 تے میں عرش عظیم توں پار جاناں
 خاطر یار دی وک بازار جاناں
 اہل جنت دا بن سردار جاناں
 لڑ میں تے بن ہتھیار جاناں
 جڑاں منکراں دیاں ہلا دیناں
 تے میں کشتیاں نوں اگ لا دیناں
 میں تے ایناں جنجالاں تے تھکدائیں
 وخت پا دیناں کدی اکدا نہیں
 لیٹاں اگ تے غیر نوں جھکدائیں
 نشہ عمر ساری اہدا مکدا نہیں
 اپنے لبوں نوں سیتا تے میں سیتا
 جام زہر دا پیتا تے میں پیتا
 ادھر آ میرے ابراہیم نوں دیکھ
 میرے پاسے وی موسیٰ کلیم نوں دیکھ
 پڑھدا سید قرآن حکیم نوں دیکھ

جیکر چن تے جا انسان بیٹھائے
 جنی دیر نہ گل دا پتہ ہووے
 ناصر عقل نوں کہہ دے عقل کر جا
 پار عرش توں در یتیم نوں ویکھ
 ایویں جوڑ نہ جھوٹھ دے جوڑیے نی
 جا عقلے عقل دیے تھوڑیے نی

عجب کشمکش وچ پھسیا ہاں
 ادھر وچ تصور دے دید ہندی
 کافر ہونا واں مناں جے عشق دی ناں
 اللہ جانے ہے کیہڑا مقام ناصر
 ملدا چین وی اے بے قراری وی اے
 فرقت وچ ادھر انتظار وی اے
 ایدھر شرح والی پاسداری وی اے
 ہوش وچ وی ہاں تے خماری وی اے

ذکر خیر حضور دا جدوں چھڑیا
 ڈگا جیہڑا سرکار دے بوہے اتے
 صدقے جاواں مدینے دے چن اتوں
 یاد جدوں حضور دی آئی یارو
 ساز دل ناساز دا وج اٹھیا
 جدوں اٹھیا دوستو رج اٹھیا
 جیہڑا پاگل امت دی لج اٹھیا
 ناصر استقبال لئی بھج اٹھیا

جیہڑے چمن چوں آقادی مہک آوے
 جیکر سر دتیاں ہووے دید اہدی
 ناصر عشق رسول دے رنگ اندر
 خیر دے کے جیہڑے پچھتاؤندے نہیں
 اوس چمن چوں لنگھنا چاہیدا اے
 فیرتے سولی تے ٹنگنا چاہیدا اے
 اپنا تن من رنگنا چاہیدا اے
 صرف اوہناں توں منگنا چاہیدا اے

دو بجے بو ہے سوالی کوئی جاندا ای نہیں
جدوں دیندا کجھ کول بچاندا ای نہیں
وٹ نوری پیشانی تے پاندا ای نہیں
جنی وار کوئی منگے ٹھکراندا ای نہیں

بوہا اکو سوالی جہان سارا
سخی ڈٹھا انوکھا اے جگ اندر
کون منگدا اے کناں منگدا اے
جگرا سخی کریم دا ویکھ ناصر

سولی چاہڑ دی تاہنگ دیدار دی اے
شان وکھری پر انتظار دی اے
جھلک ویکھ لئی جہاں سرکار دی اے
عظمت جیہڑی مدینے دے خار دی اے

عاشق ایویں نہیں سولی تے چڑھ جاندا
قربت وچ وی لذتاں ہن بے شک
اونان تن من دھن قربان کیجا
ہونی پھلاں نوں کتھے نصیب ناصر

قسمت والڑے اپنے بل سمجھیں
اہدے شہر دے ذرے داخل سمجھیں
آیناں نفل نمازاں نوں گل سمجھیں
کنڈا چھبے تے اونہوں وی پھل سمجھیں

چم لوویں جے طیبہ دیاں پتھراں نوں
ساری جنت نوں شیوہ ای عاشقی دا
ہو گئی ذرا گستاخی تے فیر اپنے
اہدی گلی وچ چلدیاں جے ناصر

اوہ نہیں نبی دے اعلیٰ شعور ورگا
جیویں ہے جبریل مزدور ورگا
ہے سی جے سرکار دے نور ورگا
چلا جاندا جے ہندا حضور ورگا

لے کے ڈاک حضور دی اون والا
مرے نبی دے سامنے انج لگدا
سدرۃ المنجہا تے کیوں رکیا
توڑو توڑ حضور دے نال ناصر

منگن والیا منگ کیہ منگناں ایں
 کاہنوں سنگناں ایں اہدے سنگ ہو جا
 بوہے کھل گئے جدوں خزانیاں دے
 ادھر حد نہیں کرم نوازیں دی

منگ منگ جو ہووے امنگ تیری
 ناں سنگ بے لتھ جائے سنگ تیری
 ہو جانی ایں عقل دی دنگ تیری
 ایدھر ہے ناصر جھولی تنگ تیری

کملی والے محبوب تشریف لے آئے
 پی پی کہا پیسے نے پیا آیا
 قسمت دائی حلیمہ دی جاگ پئی اے
 ملیا تاج صدیق نوں سچ دا اے
 عاصی امت لئی باغ فردوس دیاں
 ادھر انبیاء اقصیٰ وچ بول اٹھے
 کعبے آکھیا مینوں وسان آیا
 قسمت چمک اٹھی بختاں ستیاں دی
 جنت اندر براق نوں چا چڑھیا
 حوراں مست مسرور غلمان سارے
 دوڑ پئے چوپائے اک دوسرے ول
 آیا آسرا ڈگدے ڈھیندیاں دا
 آیا اوہ جس شیراں تے بکریاں نوں

باغاں تائیں ہے فیر بہار مل گئی
 پھلاں آکھیا سانوں مہکار مل گئی
 نالے اونٹنی تیز رفتار مل گئی
 حیدر بولیا مینوں تلوار مل گئی
 لے کے کنجیاں خیر الانام آ گئے
 دنیا والیو ساڈے امام آ گئے
 مسجد بول پئی مینوں مینار ملیا
 منگن والیاں تائیں دربار ملیا
 مینوں عرش والا شاہوار ملیا
 درواں ماریاں تائیں قرار ملیا
 کرو خوشیاں جگ تے آپ آ گئے
 جھوم اٹھے یتیم کہ باپ آ گئے
 اکے گھاٹ نوں پانی پلاؤنا ایں

سورج بولیا آ گیا جس مینوں
 چن بولیا آ گیا جس مینوں
 آیا ناصر اوہ لج پال جسے
 ہنیرے چھٹ گئے نور دا مینہ ورھریا
 ذات پاک رحمان دی بول اٹھی
 واپس عصر تے موڑ لیاؤنا ایں
 ٹوٹے کر کے جوڑ دکھاؤنا ایں
 کائنات دا بھاگ جگاؤنا ایں
 حسن کامل تے خواہاں دا خوب آیا
 تہاڈا نبی تے میرا محبوب آیا

ہندا ادب استاد دا لازمی ایں
 اساں ڈٹھا استاد دے بوہے اتے
 ثابت ہويا جبریل غلام ہے سی
 جے استاد ہندا ناصر شب اسوی
 ایہہ قانون وی اے تے رواج وی اے
 کیویں ہو سکدائے کہ شاگرد سوں جائے
 جھکنا پیندا استاد لئی ولیاں نوں
 جانا پیندا اے بھلیاں بھلیاں نوں
 دیکھن اوندا سی طیبہ دیاں گلیاں نوں
 حمد ا کاہنوں حضور دیاں تلیاں نوں
 والدین دے قدم اولاد چھیں
 آ کے تلیاں اہدا استاد چھیں

عرش اعظم تے رب فرمان لگا
 فرش زمیں دا تمقمیں تاریاں دے
 نازاں والیا عرش نیاز تیری
 اوہ کلیم سی توں محبوب میرا
 جے توں جوڑے اتار کے آؤنا ایں
 بازو قدرت دے کھول کے اج تینوں
 ترے صدقے دو عالم نیں بنے آ جا
 تنبو دیکھ افلاک دے تنے آ جا
 ہندے پیار جیباں دے گھنے آ جا
 کہیا رب نے جوڑیاں سنے آ جا
 کاہدے لئی پھر ایہہ عرش سجائی بیٹھاں
 چھبی پاؤن لئی قوساں بنائی بیٹھاں

چمن خزاں رسیدہ وی جھوم اٹھیا
تاہیوں مرا عقیدہ وی جھوم اٹھیا
کاغذ قلم جریدہ وی جھوم اٹھیا
میرا پورا قصیدہ وی جھوم اٹھیا

کملی والے دا ہویا ظہور جس دم
حاوی دل و دماغ تے پیار اہدا
اسم پاک حضور دا جدوں لکھیا
ناصر مطیع مقطع سنے مصرعے

ساری دنیا ای نیاز مند ہو گئی
کھڑکی دوزخ دی اودوں توں بند ہو گئی
بکل ہنیریاں دی تندو تند ہو گئی
سطح ناصر ہور بلند ہو گئی

جلوے باہ تمام دے ویکھ کے تے
جیہڑے دن توں میرے حضور آئے
کن من نور دی لگی اے عرش ولوں
سوہنا آیا تے رحمت دے دریا دی

پا لو پا لو سینوں سب چھھی
جیویں تاریاں نوں پاوندی شب چھھی
آپس وچ پالیندے نیں لب چھھی
ناصر پائی محبوب نوں رب چھھی

اک اک ہو کے مار نہ کھاؤ پھر دے
جیویں لازم ہے روشنی نال سورج
جیویں نام محمد دا لیندیاں ای
جیویں سد کے عرش تے شب اسری

اہدے ایس طعام دا مل کوئی نہیں
اہدے حبش غلام دا مل کوئی نہیں
کملی والے دے جام دا مل کوئی نہیں
کہن لگے امام دا مل کوئی نہیں

شاہ جگ دا جواں دی کھائے روٹی
چلدا ز میں تے شور بہشت وچ اے
پی کے طیبہ چوں ناصر صدیق بوے
ڈٹھا جدوں رسولاں نے اقصی وچ

ساڈے باپ رسول دی خیر ہووے
روضہ دور پر رہوے تصوریاں وچ
طیبہ شہر وچ شام دی خیر ہووے
میری نعت سن کے ناصر کہن سارے
عائشہ امت دی امی دی خیر ہووے
منزل اوکھی تے لمی دی خیر ہووے
پچھلی رات تے دھمی دی خیر ہووے
کملی والے دے کمی دی خیر ہووے

مکہ اللہ دے جاہ و جلال دا گھر
مکے وچ بے مثل دے ہین جلوے
پالن ہار ہے مکے وچ عالماں دا
ہے اوہ اللہ دا گھر ایہہ من اللہ دا گھر
دوہاں عالماں دا سچا رب ادھر
ادھر پاک زبان توں رب سوہنا
ہے رحیم ادھر تے رحیم ادھر
ادھر کدی بے ہوش وی بچ رہندے
مرکز ہے لاریب اوہ رحمتاں دمارے
ادھر مئے توحید دی بن دی اے
ادھر الف دے نور دی ٹاٹھ دیکھی
ادھر رزق مخلوق نوں دین والا
وسدا پاک منزہ قدیر ادھر
تے مدینہ ایں صاحب جمال دا گھر
تے مدینہ وی اے بیمثال دا گھر
ہے مدینہ حضور لچ پال دا گھر
لا یزال دا اوہ ایہہ کمال دا گھر
دوہاں عالماں دا ہے سبب ادھر
جے اوہ چاہوے تے ہلدے لب ادھر
ہے ستار ادھر پردہ پوش ادھر
رکھنا چاہیدا قائم ہے ہوش ادھر
رحمت دا دریا جوش ادھر
مست کردے نیں آ کے نوش ادھر
جھم مار کے بیٹھا اے میم ادھر
نعمتاں ساریاں ہون تقسیم ادھر
نبی شاہد سراج المنیر ادھر

ادھر پاک مصور دا گھر سوہنا بے رنگ دی ہے تصویر ایدھر
 ہے جبار قہار خیر ادھر تے یسین منزل نذیر ایدھر
 القدوس سمیع البصیر ادھر کرن والا اے اہدی تشہیر ایدھر
 قائم دائم پاک خدا ادھر پاک نور ظہور سرور ایدھر
 ناصر مکی ایویں مکا دیئے ہے غفور ادھر تے حضور ایدھر

آیا نور دے دیس چوں نور والا تاہیوں اج برسات وی نور دی اے
 دیوا نور دا مل گیا دن تائیں صبح و شام تے رات وی نور دی اے
 لگا ہو یا اے میلہ اج نوریاں دا اون والی برات وی نور دی اے
 من والیو نور حضور تائیں اتھے ہونی اج بات وی نور دی اے
 جتھوں تیک ہے نظر وی پہنچ ناصر اک جہان آباد وی نور دا اے
 بھر لو نور تھیں خالی کٹوریاں نوں جشن عید میلاد وی نور دا اے

ذرا تار یو شوق دے نال چمکو ذرا سورجا کرناں نوں وار دا جا
 آکے جو بن تے چناں اسمان دیا لشکاں زمین دے اتے اتار دا جا
 کھل کے کردے ذرا چھڑکاؤ بدلا رستے گرد آلود سنوار دا جا
 باد صبا دے جھونکیا جھوم کے تے چہرے پھلاں دے ہور نکھار دا جا
 استقبال لئی رہوؤ تیار ناصر نور ازلی مکے وچ اون والائے
 کر دیو گردناں خم سب تاجدارو کملی والا تشریف لیاؤن والائے

پیارا مال اولاد تے جان کولوں
 اک لکھ تے کئی ہزار اندر
 جانو نبی نوں حکم الہی دا اے
 ٹہکا عربی ہاشمی ماہی دا اے
 جوڑا سوہنے دا اہدے غلام دے لئی
 تاج سوہنہ ربدی شہنشاہی دا اے
 ناصر کہن جس نوں لا مکاں لوکی
 ریست ہاؤس اوہ عرش دے راہی دا اے

کملی والے محبوب نے دیا اے
 پاک سیدہ طیبہ چین میرا
 علی پاک لچ پال ہے میرے وچوں
 حسن علی دالعل ہے میرے وچوں
 میں حسین دے وچوں ہاں سنو لولو
 سید ابر کمال ہے مرے وچوں
 میں ہاں جان تے جسم میں تن چارے
 سار آل دی آل ہے مرے وچوں
 کملی والیا اپنا پتہ وی دس
 رب بولیا مرا تجلا آکھو
 اپنے اپنیاں دا پتہ دیا اے
 ایہہ تے میرا اے اینوں من اللہ آکھو

اہدی یاد اچ ہنجواں دی کرنے بارش
 اہدے نام تھیں ملے رہائی توڑا
 کھیتی جہدے مقدر دی سڑی ہوئی اے
 جان جہدی مصیبتاں پھڑی ہوئی اے
 کہکشاں جو وہیندے اوہ فلک اتے
 مٹی اہدی نعلین توں جھڑی ہوئی اے
 ناصر شاہ لچ پال دا پھڑ دامن
 بخشش جہدے دروازے تے کھڑی ہوئی اے

صدقے جاواں بلال دی شان اتوں
 قیامت تیک ہے فیصلہ کسے ماں نے
 رتبہ ایہو جہیا کسے نہ پاؤنا ایں
 پتہ ایہو جہیا ہور نہ جاؤنا ایں

نہ ای کے وی فیر اذان سن کے
نیاں ولیاں صحابیاں تابعیاں چوں
جیہڑی ڈاچی فردوس ول جاوے لئی
اگے اگے اس ناقہ دی اوس ویلے
عرش رب دے جنش اچ او نا ایں
جنت پہلے بلال تے جاو نا ایں
ناصر نبی کریم لئی کھڑی ہونی
واگ حضرت بلال نے پھڑی ہونی

○

پہلی جلد بخاری شریف دی اے
راوی اچا تے سچا اے راویاں چوں
ہے ایہہ ابو ہریرہ روایت کیتی
کملی والے دا پاک ارشاد ہندا اے
جیہڑا صاحب ایمان ایں دنیا تے
ایس اوس جہان دے وچ ناصر
صفحہ تن سو تینی اٹھا کے دیکھ
جتھے دل چاہویں اوتھے جا دیکھ
پردے اکھاں دے اتوں ہٹا کے دیکھ
نکتہ ذہین دے اندر بٹھا کے دیکھ
اہدے لئی غم خوار حبیب ہاں میں
ہراک چیزنوں اہدے قریب ہاں میں

○

دامن جیہڑا کھلار کے رکھدا اے
عربی ڈھول دے بوہے تے مٹ جاندا
ہوکا عرش بلا کے رکھ دیندا
رکھدا تاہنگ مدینے دی جو ناصر
اک ناں اک دن اوہ بھر پور ہندا
بھاویں وانگ پہاڑ قصور ہندا
ہوکا وچ دربار منظور ہندا
حاضر شہر مدینے ضرور ہندا

صفر دی کہانی

صغراتے اکدن ایہہ کیجا سوال اے
ترے کولوں لنگھدے نیں پنج کے اناڑی
تیرے اتے رب دا ایہہ قہراے وبال اے
پسند تینوں کردا نیں کوئی کھلاڑی

ترے کولوں نفرت ہر اک دا اصول اے
 سکولاں دے بچے وی تیرے توں ڈردے
 جونت روز لکھاں کروڑاں وصولے
 نہ سدھ پٹھ اے تیرا نہ کوئی کنارا
 نہ تیرا حساب اے نہ کوئی تیرا تول اے
 منافعے دا بلی کسر کوئی نہیں لیندا
 توں ہیں کس قبیلے چوں کس دا توں جی ایں
 اوہنے مینوں دتا جواب اک اجیہا
 اوہنے آکھیا بھاویں سب توں ہاں نیواں
 ایہہ نیاں ایں کلا میں رہندا نہیں لکھ دا
 مری مولانے انج وی قسمت سنواری
 میری بات سن لے نہ چکراں اچ پھس توں
 جے دس نال پھر میں تعلق ودھاواں
 جے اک نال تن کوئی صفر لاوے یار اے
 جے چوتھا صفر لا کے کوئی نال رکھدا
 میں اک نال جد توں یرانہ ہے لایا
 مری بات کم دی اے سن لے فقیرا
 مرے وانگ مٹ جاتے بن جا سواں
 میں ناصر بڑی وڈی قیمت ہے پالئی

جہدے پیش پئے جائیں اوہ بندہ فضول اے
 تیرے کولوں ڈر کے اوہ محنت نے کر دے
 نہ دیکھے تیرے دل نہ تینوں قبولے
 دلیل ایں توں گھاٹے وی توں ایں خسارا
 توں خود گول ایں تیری ایہہ نیت وی گول اے
 تے مر جاوے بھاویں صفر کوئی نہیں لیندا
 کدی مینوں سمجھا توں کون ایں تے کی ایں
 مرے دل دے وچ ماشہ شک وی نہ رہیا
 میں مڑ وی ہزاراں کروڑاں اچ جیواں
 میں چاہواں تے بن جاواں دلدار لکھ دا
 میں لالئی اے چپ کر کے اک نال یاری
 توں لامینوں اک نال کر لے خاں دس توں
 جے ہو راک توں لاویں میں سو بن دکھاواں
 قسم ربدی مینوں اوہ پکا ہزار اے
 اوہ بن جاوے مالک ہزاراں توں لکھ دا
 میں کجھ نہیں ساں مولانے سب کجھ بنایا
 جے بنناں توں چاہنا ایں پتھر توں ہیرا
 مرے وانگ رہیں گانہ ہرگز توں خالی
 جدوں اک دے اگے میں گردن جھکائی

کملی والے حبیب دیاں محفلاں وچ
لباں اتے سلاماں دی گونج ہووے
وضو ساز کے تے نیویں دھون کر کے
ہووے جتھے وی ذکر حبیب ناصر

گج وچ کے آؤنا چاہیدا اے
سج دھج کے آؤنا چاہی دا اے
سر کج کے آؤنا چاہیدا اے
اوتھے بھج کے آؤنا چاہیدا اے

پچھلی رات میں دل دے کھوہ اتے
کلا بیٹھ کے رولنا وانگ تسبیح
کھلا چھوڑ دیناں بوہا دل والا
ناصر جدوں حضور دی یاد آوے

پھڑ کے اکھیاں دی جوگ جو لینا
اتھرو پلکاں دے اندر پرو لینا
باقی بوہے تے باریاں ڈھو لینا
کلا بیٹھ کے رنج کے رو لینا

تینوں پتہ نہیں دل دے مکان اندر
تخے مینوں سرور دے دیندیاں نہیں
دنیا طعنے جے مارے تے پئی مارے
ناصر شاہ سرکار دی نت راتی

یاداں میرے حضور دیاں رہندیاں نہیں
دادا میتھوں روزانہ ایہہ لیندیاں نہیں
میں وی سہہ جانا ایہہ وی سہندیاں نہیں
میں وی نعت کہدیاں ایہہ وی کہندیاں نہیں

بہہ کے سوچ دے طور پہاڑ اتے
نور والے دا ذکر اذکار کر کے
ناصر شاہ سرکار دے آسرے تے
عرشاں والے وی سن دے کن لا کے

پیدا سوچ دے اندر سرور کرنا
سینہ رات ہمیری دا نور کرنا
کنے دکھاں دے پنیڈے عبور کرنا
جیہڑے ویلے حضور حضور کرنا

کملی والے دا اودوں وی نور ہے سی
صدیاں سال مہینے ایہہ دن ہفتے
نہ ای ہے سی حسین کوئی دنیا تے
ناصر کیہ محبوب دی شان دساں

جدوں کوئی دریا ناں تھل بنیاں
نہ ای کوئی گھڑیاں نہ پل بنیاں
نہ ای زلف نہ زلف دا ول بنیاں
جہدے سامنے سب کجھ کل بنیاں

کرنی ہووے جے دید پیاریاں دی
اک اک جان توں ملدیاں کئی جاناں
یا رسول رسول کہہ کے
ناصر شاہ سرکار دا ناں سن کے

بازی ہار دے آئے تے گل بن دی
جاناں وار دے آئے تے گل بن دی
جے پکار دے آئے تے گل بن دی
چھالاں مار دے آئے تے گل بن دی

میرے آقا دا نور ظہور ہویا
ہنیرے وچوں سویریاں اکھ کھولی
اللہ ہے سی ہے تے رہے گا وی
ناصر شاہ سرکار دا ناں سن کے

دھرتی اتے شیطاناں دی ڈنڈ پئے گئی
جھوٹ سچ دی اودوں توں ونڈ پئے گئی
ایس گل دی اودوں توں گنڈ پئے گئی
قسم ربدی کلیجے وچ ٹھنڈ پئے گئی

تیرا سدا میلاد منائی رکھدے
کدی عیب جیباں چوں ٹولدے نہیں
منگن والا جے ذرہ وی منگدا اے
ایسے سال جے سوہنا بلائے ناصر

کم ہور نہیں کوئی مستانیاں دے
پتر جو کہلاوندے دانیاں دے
بوہے دیندا اوہ کھول خزانیاں دے
نفل پڑھدا میں پھراں شکرانیاں دے

یا حبیب حبیب حبیب کہدیا
تیرے حسن دی لاٹ تے گھمدے نیں
تیرے بوہے دے اتے صدا کر کے
ناصر شاہ توں غلاماں دی گل ناں پچھ

ایہو گیت نے تیرے دیوانیاں دے
عاشق جا کے وانگ پروانیاں دے
مالک بنے فقیر خزانیاں دے
کاسے بھرے گئے اوتھوں بے گانیاں دے

اللہ میریا پوری مراد کر دے
اکو آرزو رکھنا دل اندر
موت کولوں نہیں ذرا وی ڈر مینوں
ناصر شاہ میں کجھ نہیں ہور منگدا

مینوں لوڑ نہ تخت تے شاہی دی اے
مینوں تاہنگ اس عربی ماہی دی اے
فرقت مار دی عرش دے راہی دی اے
صرف قبر مدینے وچ چاہی دی اے

ہر دم پونچے جو در رسول اتے
عرشی کہن ایہہ کون پکار دا اے
لوں لوں چوں سوہنے دا نام نکلے
بنے قبر مدینے دے وچ مولا

میرے کول اوہ مولا آواز ہووے
میرے سد وچ سوز گداز ہووے
ایسا دل دا چھڑیا ساز ہووے
ناصر شاہ نوں موت تے ناز ہووے

کلی والے دی یاد دے وچ جیہڑا
عاشق آپ دا چھوڑ دے نہیں پلہ
اوندی موت حضور دے بوہے اتے
ناصر شاہ پھر مرن دی جس اوندی

لگے زخم اوہ بن دا پھل جاندا
بھاویں سولی اتے سر تل جاندا
میرے مرن دا وی پئے مل جاندا
پڑھیا میرا مدینے اچ قل جاندا

ہندا کاش حضور دے دور اچ میں
 بیٹھا رہندا سرکار دے رستیاں وچ
 اوندا باز نہ سوہنے دا ناں لینو
 ناصر شاہ میں جدوں بیمار ہندا
 میری گلی دا رستہ سرور چکھدے
 مرا کدی اوہ حال ضرور چکھدے
 کافر لکھ لکھ اکھیاں گھور چکھدے
 مینوں آن کے میرے حضور چکھدے

ہندا کاش اسواری حضور دی میں
 پتھر ہندا مدینے دی گلی دا میں
 کنگھا بن کے حضور دے شہر وکدا
 چمدا آپ دے پاک رخسار ناصر
 میرے اتے حضور سوار ہندے
 جوڑے چمدا بخت بیدار ہندے
 لین والے وی آپ سرکار ہندے
 صبح و شام پھر مینوں دیدار ہندے

ترے نام توں جیہڑا گریز کردا
 کملی والے دا منگتا شہنشاہ اے
 اتراں روز مدینے دی جوہ اندر
 اون جان دی ہووے نہ پچھ مولا
 سدا محفلاں اندر اوہ ہوٹ ہووے
 بھاویں تن تے لیراں داسوٹ ہووے
 ناصر کول جے کر پیرا شوٹ ہووے
 کول پکا مدینے دا روٹ ہووے

اللہ والیاں اتے اٹیک کرنا ایں
 اوہو جنس خرید کے بہہ گیا ایں
 تینوں کنے مدینے وچ لے جانا
 ناصر نبی دے کسے ملنگ توں پچھ
 تینوں رب دی جیل دا پتہ کوئی نہیں
 تینوں جس دی سیل دا پتہ کوئی نہیں
 جے مدینے دی ریل دا پتہ کوئی نہیں
 تینوں جے کر ڈیٹیل دا پتہ کوئی نہیں

کملی والے دی یاد اچ دن راتیں
 کدی جھیل وانگوں کدی وانگ دجلہ
 ہن تے اکھاں نوں جھیل بنا لیا اے
 کدی ایناں نوں نیل بنا لیا اے
 اہدا کرم دلیل بنا لیا اے
 اوناں چنگا وکیل بنا لیا اے
 جہاں کیس کمزور سی اے ناصر

عشق کہندا اے کم دی گل دساں
 عربی ڈھول دا ہو جا غلام پکا
 جتھے میں کہدیاں او تھے سائن کر لے
 قبر حشر دے پرچے فائن کر لے
 سدھی تیر مدینے نوں لائن کر لے
 کملی والے دی نوکری جائن کر لے
 ناصر شاہ مڑ پکے توں پیر سمجھیں

کرے کرم کریم تے شکر کرے
 زور آور نال زور آزماؤنا کیہ
 جیہڑا نوکر سرداردا کر لے شکوہ
 نفع اس کم بخت نے پاؤنا کیہ
 پٹھے گیڑے جے دیئے چوکھلی نوں
 پانی کھوہ دا بھانڈے وچ آؤنا کیہ
 سانوں دسے جے توڑ دی راہ کوئی
 ناصر اساں کروڑ نوں جاؤنا کیہ

قطعات اُردو

مہیب سورج آگے ہوئے ہیں میرے وطن کی گلی گلی میں
عجیب خوف و ہراس پایا چمن چمن میں کلی کلی میں
سکون کی دولت بھی ایک نایاب جنس لگتی ہے اس جہاں میں
قرار پایا تو صرف پایا نبی نبی میں علی علی میں

کبھی طیبہ کی گلیوں میں تمہارا ٹہلنا دیکھے
کبھی غاروں کے آنگن میں دعائیں مانگنا دیکھے
بدلتا دیکھ کر کعبہ ہوا مجھ کو یقین ناصر
خدائے لم یزل آقا تمہارا دیکھنا دیکھے

سکوں کی چمک گرچہ میرے پاس نہیں ہے
چاندی نہیں سونا نہیں الماس نہیں ہے
سلطان مدینہ کا کرم اتنا ہے ناصر
افلاس کی یلغار کا احساس نہیں ہے

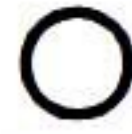
خزاں میں بھی چمن میں اس لئے جشن بہاراں ہے
کہ شہر مصطفیٰ سے مہرباں سی گرد آتی ہے
بگولے آگ کے رقصاں تو ہیں صحرائے ہستی میں
مدینے سے مگر پھر بھی ہوائے سرد آتی ہے

ذکر تیرا جانفراء ہے کھولتے ماحول میں نعت ہی ٹھنڈی ہوا ہے کھولتے ماحول میں
یہ طمانیت ہے تیرے عشق ہی کا معجزہ ورنہ دل بھی کھولتا ہے کھولتے ماحول میں

عشق جب بھی مقام کرتا ہے مقتدی کو امام کرتا ہے
ان کے ہر ایک فقیر کو ناصر ہر سکندر سلام کرتا ہے

فلک جھک کر نظارا دیکھتا ہے زمین کا جب ستارا دیکھتا ہے
اسی ہستی کی جانب دیکھو ناصر خدا جس کا اشارہ دیکھتا ہے

اللہ کی ہر چیز ہے دلدار کی خاطر ہر چیز کو تخلیق کیا یار کی خاطر
ہر بات سے تنقید کا پہلو نہ نکالو محبوب تو ہوتے ہیں فقط پیار کی خاطر

جس سمت قیامت کو نظر میں نے اٹھائی لہراتا ہوا آپ کا جھنڈا نظر آیا
کہتے ہیں جہنم جسے جب آپ نے دیکھا گلزار ہوا برف سے ٹھنڈا نظر آیا

جن کا ثانی نہیں آج آئے ہیں وہ میرے قلب و نظر میں سمائے ہیں وہ
خود خدا جن کا ناصر ثناء خوان ہے آج دنیا میں تشریف لائے ہیں وہ

سیاہ موسم اداس لمحے ترے تصور سے مسکرائے
 دکھتے منظر سسکتے گلشن تری مہک سے ہی لہلہائے
 سلگتے ماحول کوسکوں کی پھوہار دیتی ہیں تیری باتیں
 ترے زلال کرم سے ذرے مثال خورشید جگمگائے

نظر کا تیر سینہ و جگر سے پار ہوتا ہے
 نظر کے سامنے جس سوقت روئے یار ہوتا ہے
 وفا کے شہر میں آہوں کا کاروبار ہوتا ہے
 مٹا دیتا ہے جوہ خود کو اسے دیدار ہوتا ہے
 کہا اقبال نے کیا خوب اس بارے میں اے ناصر
 کہ دانہ خاک میں مل کر گل گلزار ہوتا ہے

درہ اقدس پہ دیوانوں کو جینا راس آتا ہے
 اترتا ہے دلوں پر جو سیکینہ راس آتا ہے
 مریض عشق محبوب خدا ہیں ہم تو اے ناصر
 فقط اپنی طبیعت کو مدینہ راس آتا ہے

سارا قرآن تیرا رنگ بیاں لگتا ہے
 اس کا قاری ہوں کہ یہ تیری زباں لگتا ہے

جب بھی ناصر سوئے افلاک نظر اٹھتی ہے
چاند مجھ کو تیری ایڑی کا نشاں لگتا ہے

میں ایسا سیاہ بخت کے بھاگوں تیرے در سے
تو پھر بھی کبھی مجھ سے کنارہ نہیں کرتا
میں نے تو مصیبت کو گلے بڑھ کے لگایا
تو مجھ کو مصیبت میں گوارا نہیں کرتا

یارب تیری رحمت کا طلب گار ہوں میں بھی
جو زخم ہیں سینے میں انہیں پھول بنا دے
لگ جائے گی ناصر میری مٹی بھی ٹھکانے
سرکار کی راہوں کی مجھے دھول بنا دے

گرداب میں جس وقت سفینہ نظر آیا
میں ڈوب رہا تھا کہ مدینہ نظر آیا
سرکار دو عالم کا لیا نام جو ناصر
طوفان کے ماتھے پہ پسینہ نظر آیا

وہ دیکھنے والوں سے جدا دیکھ رہا ہے
خالق تو محمد ﷺ کی ادا دیکھ رہا ہے
محبوب کی نظریں ہیں گنہگار پہ ناصر
محبوب کے چہرے کو خدا دیکھ رہا ہے

جن کو خالق نے اپنا کہا آگئے
 آگئے آج غم خوار ناصر مرے
 بانٹے نور نور خدا آگئے
 مرجبا مرجبا مصطفیٰ ﷺ آگئے

مت کہنا کہ میں ہجر میں مغموم رہا ہوں
 آئی ہے مدینے کی ابھی یاد کہ ناصر
 جالی کو تصور میں سدا چوم رہا ہوں
 لگتا ہے مدینے میں کہیں گھوم رہا ہوں

ہر سانس کو درود کی پائل بنا دیا
 آنکھیں دکھائیں جس گھڑی طوفاں نے مجھے
 مجھ کو بھی اپنی چاہ کے قابل بنا دیا
 ہر موج کو حضور نے ساحل بنا دیا

چمن والے باد صبا مانگتے ہیں
 مگر مصطفیٰ ﷺ کے گدا جو ہیں ناصر
 یہ پیاسے برستی گھٹا مانگتے ہیں
 مدینے میں اپنی قضا مانگتے ہیں

اخلاق شہہ والا کا قرآن میں اترا
 ہر نعمت کونین اترا آئی زمیں پر
 بن کر وہ طمانیت ہر جان میں اترا
 جس وقت وہ افلاک سے فاران میں اترا

اللہ کا عرش ہمیں آتا ہے نظر بطحا
 والفجر کے جلوے ہیں اس چہرہ انور پر
 سرکار کی پیشانی جیسے ہونکھا طہ
 اور زلف نبی ناصر وایل اذایغشی

زمانے بھر کے ہر رشتے سے کٹ جانے کو جی چاہے
 تری گلیوں کے ذروں سے لپٹ جانے کو جی چاہے
 مدینے جا کے میں کیوں آ گیا واپس یہاں مولا
 مدینے میں ابھی ناصر پلٹ جانے کو جی چاہے

قرآن تیری نعت کا دیوان نظر آیا
 تری صورت و سیرت کا عنوان نظر آیا
 ماذاغ ہیں آنکھیں تو والشمس ہے رخ ناصر
 قرآن کے چہرے پر قرآن نظر آیا

جب وقت مدینے کی مجھے آئی فضا یاد
 پھر کچھ نہ رہا اور مدینے کے سوا یاد
 مجھ کو بھی خدا آپ کا دربار دکھائے
 دیکھے جو مدینہ کو تو آتا ہے خدا یاد

میں عشق کا بندہ ہوں نہیں عقل گزیدہ
 مجھ جیسے سیاہ کار کو آقا نے خریدا
 میں موت کی بانہوں میں بھی مسکاؤں گا ناصر
 مَمَاتُ مِنَ الْعَشْقِ فَقَطْ مَاتَ شَهِيدًا

جود و سخا جو بن پہ ہے جاہ و حشم سجدے میں ہے
نورِ ازل چمکا کہ یوں دیکھو حرم سجدے میں ہے
نعت نبی لکھتا ہوں میں ماتھے کے بل رقصاں ہے یوں
مجھ کو لگے وقت ثنا میرا قلم سجدے میں ہے

میں حشر کے میدان میں جب کانپ رہا تھا
یوں پیاس کی شدت تھی کہ بس ہانپ رہا تھا
تھا میرے تجس میں کرم میرے نبی کا
وہ میری خطاؤں کو وہاں ڈھانپ رہا تھا

ناصر میں کسی اور کا کیوں لکھوں قصیدہ
اب دل میں مرے رنگ ثنا بیٹھ گیا ہے
کہتے ہیں مدینے کا گدا جب سے مجھے لوگ
لگتا ہے مرے سر پہ ہما بیٹھ گیا ہے

حسینوں کی نزاکت سے ادائیں جھوم اٹھتی ہیں
گلوں کو چوم کر اکثر ہوائیں جھوم اٹھتی ہیں
جنہیں دلیل کہہ کر رب عالم نے سنوارا ہے
وہ زلفیں دیکھ کر کالی گھٹائیں جھوم اٹھتی ہیں

تیری گرد سفر سے ہی مزین ہر ستارہ ہے
یہ سورج بھی تیرے حسن بیاں کا استعارا ہے
جو تو ناصر نہیں میرا تو کشتی بھی سمندر ہے
ہو تو ہی ساتھ پھر مجھ کو سمندر بھی کنارہ ہے

وہ جلوہ بار ہوں ہر سو تو نعت مصطفیٰ ﷺ کہتے
جب آئیں آنکھ میں آنسو تو نعت مصطفیٰ ﷺ کہتے
جب ہر اک میں اترے مدینے کی چمک ناصر
جب آئے آپ کی خوشبو تو نعت مصطفیٰ ﷺ کہتے

مسلل پاس اپنے روشنی محسوس ہوتی ہے
ہے جیسے روبرو ان کی گلی محسوس ہوتی ہے
مدینہ دیکھنے والوں میں نام آتا میرا ناصر
یہی اب تک مقدر میں کمی محسوس ہوتی ہے

جہاں میں عشق والوں کا جہاں کچھ اور ہوتا ہے
نبی کی شان میں رنگ بیاں کچھ اور ہوتا ہے
خیال مصطفیٰ ﷺ آئے تو ناصر جھوم اٹھتا ہوں
پڑھوں جب نعت محفل میں سماں کچھ اور ہوتا ہے

نبی کے چاہنے والے تو گھر قربان کرتے ہیں
وہ سیم و زر جوانی جاں جگر قربان کرتے ہیں
نبی کے شہر میں ناصر جو بک جائیں گدا بن کر
وہ دل دیتے ہیں نذرانہ وہ سر قربان کرتے ہیں

زمانہ فیض لیتا ہے شہ والا کے نوکر سے
مزے پوچھو مدینے کے مدینے کے گداگر سے
طواف گنبد خضریٰ بھی کرتا ہے تو جھک جھک کر
ادب سیکھے کوئی ناہر مدینے کے کبوتر سے

سدا بٹا رہے گا جو خزینہ ہے مدینے میں
جگینے ہیں فدا جس پر نگینہ ہے مدینے میں
سلامی کو جہاں ناصر فرشتے روز آتے ہیں
مدینے کی قسم وہ بھی مدینہ ہے مدینے میں

مریضو چھوڑ دو رونا شفا لاؤ مدینے سے
چلو تقدیر بھی اپنی بنا لاؤ مدینے سے
میں ناصر ہوں مریض مصطفیٰ ﷺ میری دوا یہ ہے
ہواؤ تھوڑی سی خوشبو چرا لاؤ مدینے سے

جگہ دیتے میں قرب خاص میں اس شخص کو اتنی
نبی کے عشق سے جتنا کوئی مانوس ہوتا ہے
تعلق اس سے بڑھ کر اور کیا ہو گا محبت کا
ہمیں جب درد ہوتا ہے انہیں محسوس ہوتا ہے

چچتا ہی نہیں کوئی حسین میری نظر میں
ہے گنبد خضریٰ کا مکیں میری نظر میں
سرکار کے قدموں سے کرے دور جو ناصر
دراصل وہ مذہب ہے نہ دیں میری نظر میں

نگینہ ایک دن آخر خزینے میں ہی جائے گا
کنارہ ڈھونڈنے والا سفینے میں ہی جائے گا
کولمبو ٹوکیو پیرس کہ ہو لندن مگر ناصر
نبی کا چاہنے والا مدینے میں ہی جائے گا

ان کی نعتوں کا کبھی لب سے حوالہ نہ گیا
ہو گئی رات مگر اس کا اجالا نہ گیا
میں نے اک بار کہا جھولی میری خالی ہے
اتنا کچھ مجھ کو دیا مجھ سے سنبھالا نہ گیا

آگے نار جہنم کو بھانے والے
 آگے خلد بریں تجھ کو بسانے والے
 بس زمانے کی یہی بات پسند ہے مجھ کو
 ان کا کہتے ہیں گدا مجھ کو زمانے والے

کیا کرتے جو سرکار کو ہم یاد نہ کرتے
 ناشاد طبیعت کو بھلا شاد نہ کرتے
 سرکارِ دو عالم کو خدا مانتے ہم جو
 پھر آپ کا ہر سال یوں میلاد نہ کرتے

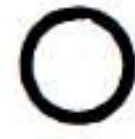
یاد میں ان کی آنکھ سے آنسو بہنے والے بہتے ہیں
 ان کی مدحت ان کی نعیتیں کہنے والے کہتے ہیں
 آنے والے آجاتے ہیں ان کے شہر سے اے ناصر
 ان کے کرم کی چھاؤں میں تو رہنے والے رہتے ہیں

جسے کہتے ہیں رحمت کا خزانہ تو مدینہ ہے
 مدینے کی قسم مجھ کو مدینہ تو مدینہ ہے
 بلاؤں سے جسے خطرہ نہیں ہے تا ابد ناصر
 محافظ ہے خدا جس کا سفینہ تو مدینہ ہے

اک نام بچاتا ہے مجھے رنج و الم سے
 اک ذات ہے جو مجھ کو بکھرنے نہیں دیتی
 کوئی اور بچائے نہ بچائے مجھے ناصر
 اک نعت ہی سرکار کی مرنے نہیں دیتی

نبی کے عشق سے لبریز سینہ ہو تو کیا کہنے
 ہر اک سینے میں یہ پیارا خزینہ ہو تو کیا کہنے
 نظر اٹھے مدینے کی طرف جس وقت بھی اپنی
 نظر کے سامنے ناصر مدینہ ہو تو کیا کہنے

حصہ پنجابی

الہی جگا دے توں انج لیکھ میرے
 ایہو روز منگنا دعا منہ ہنیرے
 مدینے دے قاصد نوں جندسک پئی اے
 اوہو متھے لاوے سویرے سویرے

ڈٹھے رنگ مدینے جا کے تھوڑی
 بھکھ تے چوری بہتی
 ناصر شاہ سرکار دے در تے
 محنت گھٹ مزدوری بہتی

سر توں صدے ٹل جانڈے نے
دیوے کرم دے بل جانڈے نے
ناصر جے وی کھوٹے سکے
شہر مدینے چل جانڈے نے

مدینے دی مٹی دوائی توں ودھ اے
کیہڑی شے نبی دی گدائی توں ودھ اے
ایس لڈواں ہڈواں دے گھٹ ای شوقین آں
کہ سانول دا ناں ای مٹھائی توں ودھ اے

خدا دے ججن نوں خدا توں نہ آکھیں
نبی نوں اک اپنا بھرا توں نہ آکھیں
خدا توں سوا جو وی کہنا ایں کہہ دے
پر ایک اوہنوں اپنے جیہا توں نہ آکھیں

جے کہناں ایں نور خدا فیر کہہ دے
اوہدے چہرے نوں والضحیٰ فیر کہہ دے
جے کہنا ایں نور الہدیٰ فیر کہہ دے
یا سوہنے نوں خیر الوریٰ فیر کہہ دے
زمانے نوں اوہدا گدا فیر کہہ دے

اوبدی شان سب توں جدا فیر کہہ دے
 وری نہیں ورا لوری فیر کہہ دے
 میں نکتے دی گل تینوں دس دیاں ناصر
 اوہنوں مظہر کبریا فیر کہہ دے

ایسے سینے کی بات مت کرنا
 جس میں مہمان غم نہیں ان کا
 لوگ دل میں بٹھا رہے ہیں مجھے
 کیسے کہہ دوں کرم نہیں ان کا

دل کے شیشے کو صاف کرتا ہوں
 اجلا من کا غلاف کرتا ہوں
 جس کا کعبہ بھی احترام کرے
 اس کا ناصر طواف کرتا ہوں

غربت کی مجبوری کی اے دل
 نیڑے تے دوری کی اے
 تیرے در دے ٹکڑیاں اگے
 حلوہ کی اے چوری کی اے

جدوں وی مشکل ایہہ جینا لگدا اے
تے بھنڈا بھنڈا پسینہ لگدا اے
اس اوکھے ویلے اسانوں ناصر
بڑا ای نیڑے مدینہ لگدا اے

دولت ہے بڑی شے نہ امیری ہے بڑی شے
نہ تاج تے تختاں دی امیری ہے بڑی شے
سلمان تے بوذرتوں جدوں پچھیا تے بولے
سرکار دے بوہے دی فقیری ہے بڑی شے

تیرا بندہ تیری محبوب گلیوں میں نظر آئے
یہ بھنورا گلشن طیبہ کی کلیوں میں نظر آئے
کبھی ایسا بھی ہو ناصر دعا مانگوں مدینے کی
حسین گنبد میرے ہاتھوں کی تلیوں میں نظر آئے

فلک پر چاند کی پہلی کا بھی اپنا نظارا ہے
جہاں سمجھا کسی نے یار کا ابرو سنوارا ہے
مگر ناصر مجھے تو اس طرح محسوس ہوتا ہے
شب معراج آقا نے کہیں ناخن اتارا ہے

پہن کر مدحت محبوب آتا ہوں محافل میں
 کرم کی داد کی مجھ پر سدا برسات ہوتی ہے
 چھما چھم آنکھ سے یونہی مری موتی برستے ہیں
 مرے پیش نظر مرے نبی کی ذات ہوتی ہے

پنجابی قطعات

اسانوں ایہہ درد دوامی قبول اے
 تیرے شہر اندر نیلامی قبول اے
 اسان تختاں تاجاں تے تھکنا ایں ناصر
 اسانوں نبی دی غلامی قبول اے

غیر دے بوہے اتے جا جا ویکھ لیا اے
 ہر بندے نوں ترلے پا پا ویکھ لیا اے
 ناصر عربی ڈھونے باہجھوں گل میں بن دی
 اللہ دی سونہہ دھکے کھا کھا ویکھ لیا اے

جے عشق سینے اچ رکھنا چاہنا ایں
 تے فیر نفرت نوں عاق دے دے
 جے مصطفیٰ دا فقیر بنائیں
 تے پسیاں یاں نوں طلاق دے دے

کیہ دساں میں تینوں کناں عشق سمندر ڈونگا اے
 سورج چن ستارے سارے اہدے نور دا پونگا اے
 کل افلاک زمیناں اوہدی شاہی دے دو صوبے نے
 ربدی ساری جنت ناصر اوہدے کرم دا جھونگا اے

منکر و کچھ کے چڑھ جانتا اے
 بے ادباں نال بھڑ جانتا اے
 عاشق نعت حضور دی سن کے
 پھل دے وانگر کھڑ جانتا اے

سارے رستے اجال رکھیا کر
 سوہنے اونا ایں خیال رکھیا کر
 دیوے ہنجواں دے کافی نہیں ناصر
 دیوا دل دا وی بال رکھیا کر

توں آئیوں طوفان کنارے بن گئے نہیں
 خوشبو خوشبو موسم سارے بن گئے نہیں
 انج لگدا اے ناصر شاہ نوں محبوبا
 تیرے اتھرو فلک دے تارے بن گئے نہیں

سنی باغ دے پھل نے سارے
 کون آندھائے ایہہ ردے ہوئے نہیں
 ناصر شاہ ایہہ خود نہیں آئے
 ایہہ سرکار دے سدے ہوئے نہیں

اوہدے تے کرم دی تجلی نہیں ہوندی
 ایہہ اکھ جس دی رو رو کے جھلی نہیں ہوندی
 جدوں تیک سوہنے نوں رج کے نہ ویکھے
 کسے وی ملنگ دی تسلی نہیں ہوندی

ایہہ آقا نوں دکھڑے سناون دا وقت اے
 ایہہ رج رج کے اتھرو وگان دا وقت اے
 ایہہ سج دھج کے محفل اچ آون دا وقت اے
 ایہہ اکھیاں اچ بھاووتے ساون دا وقت اے
 اوہدی راہ تے اکھیاں وچھاوون دا وقت اے
 ایہہ پلکاں تے دیوے جگاوں دا وقت اے
 ایہہ زخماں تے مرہم لگاوں دا وقت اے
 کرو با وضو اپنی اکھیاں نوں ناصر
 ایہہ سوہنے محمد ﷺ دے آون دا وقت اے

جہنے عشق دی بازی لائی اے اوہ ہر اغصام اچ فسٹ اے
 اوہنوں کملی والے کر لینا قداماں وچ خود ایڈجسٹ اے
 سرکار دے نام دا اک نعرہ ہر منکر لئی برسٹ اے
 اسیں ناصر نوکر عربی دے ساڈا بخشیا جانا مسٹ اے

حسیناں توں ودھ مہ جمالاں توں ودھ اے
 کینہ دیواں مثال اوہ مثالاں توں ودھ اے
 مرے کملی والے دی نگری دا روڑا
 وی مر جان یا قوت لعلیاں توں ودھ اے
 ستمبر نومبر دسمبر نوں چھڈ توں
 عمر کملی والے دی سالاں توں ودھ اے

مدینے اچ مرنا وی جینے توں ودھ اے
 کوئی ہے شہر جیہڑا مدینے توں ودھ اے
 اسانوں تے ایسا نظر کوئی نہیں آیا
 جو آقا دے کمی کینے توں ودھ اے

لعل زمین تے سٹ دے جائیے
 بن بن کے خود مٹ دے جائیے
 سن کے نعت دی ناں خوش ہوئیے
 فیر گھراں نوں پٹ دے جائیے

پھولوں کی نظر تیرے سینے کی طرف ہے
 قرآن کا زینہ تیرے سینے کی طرف ہے
 کعبے میں گیا میں تو کھلا راز یہ ناصر
 کعبے کا اشارہ بھی مدینے کی طرف ہے

نعت ہی ایوان ہائے سوز کی پہچان ہے
 نعت ہی دیوان گانِ مصطفیٰ کی جان ہے
 نعت ہی تو رہروانِ شوق کی ہے جستجو
 نعت ہی ایماں ہے ناصر نعت ہی قرآن ہے

جو ذکر محمد سے مانوس نہیں ہوتا
 جائے گا وہ جنت میں محسوس نہیں ہوتا
 جو مانگنا ہے ناصر توں مانگ مدینے سے
 طیبہ کا گدا کوئی مایوس نہیں ہوتا

بیمار نبی ہو کر الجھو نہ دواؤں میں
 آئے گا سکون تم کو ان مست فضاؤں میں
 ناصر وہ مقدر کا لا ریب سکندر ہے
 جس شخص کا نام آیا اس در کے گداؤں میں

نعت کیا ہے؟

نعت ہی تو گلستانِ عشق کی مہکار ہے
 نعت ہی تو طوطیانِ شوق کی چہکار ہے
 نعت ہی تو ظلمتوں سے برسرِ پیکار ہے
 نعت ہی تو سازِ ذوق و شوق کی جھنکار ہے
 نعت ہی تو آبروئے دین کی دستار ہے
 نعت ہی تو رہروانِ شوق کی رفتار ہے
 نعت ہی تو مصطفیٰ سے عشق کا اقرار ہے
 نعت ہی تو اہل حق کی جان ہے معیار ہے
 نعت ہی تو مصطفیٰ کی سیرت و کردار ہے
 نعت ہی تو مصطفیٰ سے پیار کا اظہار ہے
 نعت ہی صدق و یقین کی اصل میں معمار ہے
 نعت ہی حسن عقیدت کا حسیں گلزار ہے
 نعت ہی تو نعتِ خواں کے واسطے ہے بندگی
 نعت ہی ناصرِ نبی سے والہانہ پیار ہے
 نعت ہی تو کوثر و تسنیم کا اک جام ہے
 نعت ہی تو سیدالکونین کا انعام ہے

نعت پڑھ پڑھ کے صبح ہوتی ہے
 نعت پڑھ پڑھ کے رات کرتا ہوں
 میری عزت ہے اس لئے ناصر
 میں مدینے کی بات کرتا ہوں

وہ بھی انسان کوئی انساں ہے جس پہ ان کا گرم نہیں ہوتا
 مصطفیٰ کا ہو غم جو سینے میں پھر زمانے کا غم نہیں ہوتا
 یہ عطائے رسول ہے ناصر اس کو کوئی چرا نہیں سکتا
 یہ خزانہ تو وہ خزانہ ہے جو لٹانے سے کم نہیں ہوتا

پردیاں وچ مستور آں جھلیا
 کدن کوئی مجبور آں جھلیا
 ناصر مینوں سد کے ویکھیں
 میں کوئی تیتھوں دور آں جھلیا

سپاہِ مصطفیٰ ﷺ

جے چاہناں ایں بنا خدا دا سپاہی
 تے بن ویکھ خیر الوری دا سپاہی
 صحابہ دی سنت ادا کر توں ناصر
 صحابہ وی سن مصطفیٰ دے سپاہی

○

یار دے منہ نوں سکدا رہندا
جیہڑا بن کے اک دا رہندا

جیہڑا در در وکدا رہندا
ناصر اوہنوں کیہڑیاں تھوڑاں

○

ایہہ کم میرے بھائی کر لے
اپنے نال بھلائی کر لے
بھاویں رنج خدائی کر لے
لا لے خاک دوائی کر لے
جھگی وچ روشنائی کر لے

یار دے نال رسائی کر لے
مٹ جا یار دے بوہے اتے
اک سوہنا ناراض نہ ہووے
دل دیاں زخماں تے اس دردی
بال ہنجواں دے دیوے ناصر

○

پاک رسول دا توں غدار ایں
توں جنت دا ٹھیکیدار ایں

کیوں سنیاں نال خارتوں کھاویں
ساڈے مگروں لہہ جا ملاں

○

ہر بھکھے دا رج وی توں
اوہناں دے لئی حج وی توں
وچ محشر دے حج وی توں
مینوں لیندا کج وی توں
بے چھے دا حج وی توں
وس وی توں تے گج وی توں
کل وی توں تے اج وی توں

بے لجاں دی لج وی توں
جو نہیں مکے جا سکدے
تویوں حامی دنیا تے
میں آں چکڑ بھریا تے
میرے پلے کجھ وی نہیں
میرے دل دی دھرتی تے
ناصر شاہ دی زندگی دا

مل لے منہ تے خاک مدینہ ایہدے ورگا غازا کوئی نہیں
 جو سرکار توں گیا اس دا پڑھنا کسے جنازہ کوئی نہیں
 دوزخ دی پیا دھمکی دیوے ناصر سانوں جاہل ملاں
 شاید میرے نبی دی رحمت دا اوہنوں اندازہ کوئی نہیں

مولا مولا کہہ او یار جو چاہنا ایں لے او یار
 دریا وانگ نہ چھلاں کڈھ وانگ سمندر دیہہ او یار

ایہہ سورج وانگ گل صاف اے کسے دی دال نہیں گلنی
 حشر نوں مصطفیٰ ساڈا وکیل ہویا تے آپ ہوسی
 جہنے سرکار دی سنت دا دامن چھوڑیا ناصر
 اسانوں کی اوہ محشر وچ ذلیل ہویا تے آپ ہوسی

بوہے بوہے بھج لیناں ایں دھکے کھا کھا رج لیناں ایں
 آخر کملی والے ناصر کملی تھلے کج لیناں ایں

اوہو دائی سب توں ودھ گئی جیہڑی آئی چھپے چھپے
 جیویں یوسف اگے ہے سی سارے بھائی چھپے چھپے
 حشر دے اندروی ایہہ منظر ناصر ویکھن والا ہونا ایں
 کملی والا سب تھیں اگے کل خدائی چھپے چھپے

کون کسے دا دردی اتھے بھلیا لوکا
ایویں منہ نال سارے بھائی بھائی کر چھڈ دے نیں
سائیاں باجھوں وات کوئی نیں ناصر پکھدا
سارے دُوروں ٹاٹا بائی بائی کر چھڈ دے نیں

عاشق سب کجھ سہہ جاندا اے
بازی ہار کے لے جاندا اے
سب توں اچا اوہو ای جیہڑا
یار دے درتے ڈھیہ جاندا اے

کسے دی اوہ بولی تے نیشن نیں ویہندے
اوہ جیسی وی اے اپیلی کیشن نیں ویہندے
نگاہ کرم اوہ دلاں اتے رکھدے
اوہ ناصر کدی ڈیکوریشن نیں ویہندے

لب تے پیارا داراگ وی ہووے عشق دے ہتھ وچ واگ وی ہووے
رہبر باجھوں لکھ نہیں راہنڈھا بھاویں بندہ گھاگھ وی ہووے
کدی کجھیا دودھ نہیں رڑکے بھاویں ستھری جاگ وی ہووے
بھاگان والے لہہ جانڈے نے جیکر چنگا بھاگ وی ہووے
عشق حضور دا کیل چھڑیندا اے بھاویں کالا ناگ وی ہووے

جس وچ تیرا پیار نہ ہووے اوہ سینہ گلزار نہ ہووے
 جس دی نال ملاح نہیں بن دی اس دا بیڑا پار نہ ہووے
 قوس قزح وی قدم ترے دا کدرے گرد غبار نہ ہووے
 جد تک تیرا ناں نہ لیئے سینہ ٹھنڈا ٹھار نہ ہووے
 ناصر کدوں عبادت ہوندی سامنے جیکر یار نہ ہووے

جس دی جز کوئی ٹک جاندا اے اوہ رکھ چھیتی سک جاندا اے
 میرے نبی دی شان نہیں مکدی آخر بندہ مک جاندا اے
 سوہنا سینے لا لیندا اے جیہڑا سدھا ڈھک جاندا اے
 دس خاں ناں میلاد دا سن کے تیرا منہ کیوں سک جاندا اے
 سوہنا جدوں اشارہ کردا چن قدماں تے جھک جاندا اے
 رُک جاندا اے ویلہ او تھے جتھے سوہنا رُک جاندا اے
 ساڈا تے بہر پینڈا ناصر شہر مدینے مک جاندا اے

جد توں نظر رسول ہو گئی اے ہر دعا وی قبول ہو گئی اے
 ہن غریباں دے گھر دی اوندی اے روشنی با اصول ہو گئی اے

قال چھڈ دے توں حال رکھیا کر دل دی گدڑی اچ لال رکھیا کر
 پیار آقا دی آل دا ناصر اپنے ساہ ساہ دے نال رکھیا کر

کلیم دے لئی اے لن ترانی حضور دے لئی اے آ او جانی
خدا دے دیکھن دا ڈھنگ دیا حضور فرما کے من رانی

جدوں وی مشکل ایہہ جینا لگدا اے تے ٹھنڈا ٹھنڈا پینہ لگدا اے
اس اوکھے ویلے اسانوں ناصر بڑا ای نیڑے مدینہ لگدا اے

خدا دی ہے سنت کہ محفل سجائیے صبح و شام گیت اپنے آقا دے گائیے
منائیے نہ میلاد آقا دا جیکر تے پھر دسو نہرہ ی برقی منائیے

ایہہ وچ قرآن منادی اے بن دین نبی برہان اے
شیطان دا کم بدکاری اے سرکار دی سنت شادی اے

سکھ ہوون تاں ہر دے لب تے راہندی ویسی چوکھی ساری
نال حضور دے کرو محبت ریس پریمی چوکھی ساری
ٹھنڈیاں چھاواں تھلے باہسو جتنا آپ دے نیڑے راسو
ناصر شاہ مڑ حشر دے اندر جنت ڈھیلی چوکھی ساری

جے کر دل وچ درد نہ ہووے کوڑی تاہنگ دا فیدہ کی
 سب داسر جے کٹ نہیں سکدا ہتھیں ڈانگ دا فیدہ کی
 چج دی گل جے نہیوں ہوندی اوٹ پٹانگ دا فیدہ کی
 جے توں یار نماز نہیں پڑھنی سکی بانگ دا فیدہ کی

رب حشر دیہاڑے آکھے گا تینوں دوزخ وچوں نڈھیا اے
 جا دوڑ کمینیا اوہ سانواں میرے یار دا جھنڈا گڈیا اے
 ترے کانے پلے چنے جدے تینوں ہور کتے لے چلے سن
 ایہہ جنت وچ وی نہ بھلیں تینوں یار دے منہ نوں چھڈیا اے

سوز و غم دے سچے اندر ڈھلے پئے آں
 پنج تن پاک دے رستے اتے چلے پئے آں
 ایسے فقیر ہاں ناصر شاہ لچ پال دے در دے
 سخی حسین دا لنگر کھا کے پلے پئے آں

شامیں کھیڈاں دھی کھیڈاں تینوں کی
 بن سرکار دا کمی کھیڈاں تینوں کی
 جیویں ہووے راضی کرنائے سوہنے نوں
 جھمبر کھیڈاں سہی کھیڈاں تینوں کی

عقیدت دا محور محبت دا مرکز محمد دا روضہ مدینے دی بستی
 کرامت دا محور ولایت دا مرکز محمد دا روضہ مدینے دی بستی
 عطا دا سخا دا وفا دا حیا دا شرم تے بھرم دا وی ہے منبع ناصر
 رسالت دا محور نبوت دا مرکز محمد دا روضہ مدینے دی بستی

زمین دے لئی کہکشاں ایں مدینہ
 خزاواں دے وچ گلستاں ایں مدینہ
 میں جاؤک پڑھیا اے قرآن اندر
 گنہ گارو دارالاماں ایں مدینہ

میرے مصطفیٰ دا ہے مسکن اوہ ناصر
 ہے بے آسراں لئی کٹھوڑی مدینہ
 جہدے اتوں ہر اک بلندی اے قریاں
 ہے عرش معلیٰ دی پوڑی مدینہ

فرش دا دماغ اے مدینے دی بستی
 عرش دا سراغ اے مدینے دی بستی
 مدینے دی عظمت خدا کولوں چکھو
 کہ جنت دا باغ اے مدینے دی بستی

اجالا اے تار یک قسمت دا ناصر
کرم دا چراغ اے مدینے دی بستی

شفا اے شعور اے مدینے دی مٹی
سرور ای سرور اے مدینے دی مٹی
میں من دا ہاں سرمہ بڑی چیز اے ناصر
مری اکھ دا نور اے مدینے دی مٹی

شرافت دا کل بے مدینے دی بستی
غریباں دا ٹل اے مدینے دی بستی
مریضو چلے جاؤ آقا دے درتے
بڑی معتدل اے مدینے دی بستی
جہنم دے پلے تے ککھ وی نہیں رہناں
جاؤ پکھن دی ڈھل اے مدینے دی بستی
میرے دل دی دھڑکن پئی بولے ناصر
میرے دل دا دل اے مدینے دی بستی

جے میرے جہیا فقیر کوئی نہیں
تے اہدے جہیا امیر کوئی نہیں
جے میری بھکھ دی مثال کوئی نہیں
اہدی عطا دی نظیر کوئی نہیں

چنگی اللہ نوں لگی اے
سانوں ربدی سونہ لگی اے

نعت جدوں دی منہ لگی اے
سوہنا جد توں ملیا ناصر

اوہ لہراں وچ مل جاندا اے
ہر عاشق دا دل جاندا اے

جیہڑا پھٹ ٹھل جاندا اے
جدھر جاوے سوہنا ادھر

ہر اک کم وی دنیا ڈٹھا
ہندا کرم وی دنیا ڈٹھا

ہر اک ستم وی دنیا ڈٹھا
پھر سرکار دا میرے اتے

چٹا ننگا دھوکہ نہ دے
عشق دے باغ نوں سوکانہ دے

جھوٹے پیار دا ہوکانہ دے
یاد نبی وچ رو وی لیا کر

مسجد بنیاں مندر ڈٹھا
قطرے وچ سمندر ڈٹھا

سوہنا دل دے اندر ڈٹھا
میں کیہ تے اوقات کیہ میری

رب دے غضب دی چنڈ نہ کھاویں
ساری زندگی کھنڈ نہ کھاویں

سوہنے دی گستاخی کر کے
لے کے نام حضور دا ناں بھاویں

تیرا عشق سینے اچ فٹ ہو گیا اے
میں جو کجھ وی لکھیا اوہ ہٹ ہو گیا اے

عقل دا مقدمہ کٹ ہو گیا اے
جے ناصر نبی دا کرم نہیں تے کیہ اے

دیوے نور دے جگے پئے نیں
ناصر ہر تھاں پاک نبی دے
بخشنے کالے جگے پئے نیں
کرم دے کنوں لگے پئے نیں

تینوں تاڑ چھڈیسی کوئی
ملاں باز آ نہیں تاں تیرا
منگنے چاڑ چھڈیسی کوئی
بھن بتھاڑ چھڈیسی کوئی

کل سیاپے چھڈے ہوئے نیں
میرے نبی دی شان دے جھنڈے
تیرے ناں تے وچ طوفاناں
ڈھاسن وچ بو جہل دے وانگوں
اوہناں ٹھٹھ خر بوزے کھانے
دیکھ کے پاک نبی دیاں شاناناں
بھوکن ساڈے ولیاں تائیں
ساڈے تے ایہہ بال وی سارے
ناصر اوہناں شرم کی کرنا
پیار دے رشتے کڈھے ہوئے نیں
اتھے اوتھے گڈے ہوئے نیں
اساں تے بیڑے چھڈے ہوئے نیں
جہاں ٹوئے کڈھے ہوئے نیں
جہناں تے گڈے ہوئے نیں
کناں دے آنے تڈے ہوئے نیں
ایہہ کاہیں کتے چھڈے ہوئے نیں
لنگر کھا کے وڈے ہوئے نیں
نک جہناں دے وڈھے ہوئے نیں

مک گئے سوہنیا پھڈے سارے
رب کہوے گا ہن تاں خوش ایں
دوزخ وچوں کڈھے سارے
تیرے منہ نوں چھڈے سارے

ادب نال ہر کوئی بولے مدینہ
جدے اتے کوئی بندہ تولے مدینہ
پسند کیتا اے عربی ڈھولے مدینہ

مدینے نوں ہن کوئی یثرب نہ آکھے
اوہ تکرڑی اہجے تک نہیں تخلیق ہوئی
غلاماں نوں ناصر اوہ تائیوں پسند اے

پھلاں وچ خوشبو تیری اے
سوہنیا عظمت جو تیری اے
رب نال چوکھی رو تیری اے

تاریاں دے وچ لو تیری اے
منکراں نوں وی بھل نہیں کوئی
ناصر شاہ نوں وی بخشا نہیں

ہے دندان دی بتری تھلے
تیرے کرم دی چھتری تھلے

جیویں جیہہ سلامت ہندی
ناصر ورگے موجاں کر دے

آقا نے جد حشراج آنائیں
دوزخ دے وچ کیہ رہ جاناں

سوچ خاں بھائی آپ سیانائیں
جس دم فیر سفارش کریں

برا کیوں تینوں ثواب لگدا اے
دماغ تیرا خراب لگدا اے

میلاد تینوں عذاب لگدا اے
نبی دی عظمت گھنائی رکھنا ایں

نہ ہر جانی بن جا توں گینداں دے وانگوں کتے غیراں توں چوکھے چھکے نہ کھاویں
جے رب نوں وی منانا ای مشکل دے ویلے تے پھر جا کے قسماں توں مکے نہ کھاویں

بس اکو دوارا اے آقا دا ناصر جتھے بے کساں نوں وی ملدا سہارا
مرا مشورہ من مدینے چلا جا کے ہور بوہے تے دھکے نہ کھاویں

مدینہ کرم دیاں چھاواں دا ناں اے مدینہ سکوں دیاں تھاواں دا ناں اے
مدینے نوں تکنا گناہاں دا کفارہ مدینہ تے ناصر عطاواں دا ناں اے

جس کھیتی دا سا میں نہ ہووے اوہنوں اکثر سہیہ پیندی اے
جیہڑا آکڑ جاوے ناصر اہدے سروچ کھیہہ پیندی اے

سب نور اجالا اک پاسے ادنیٰ تے اعلیٰ اک پاسے
اک پاسے ناصر سب دنیا مرا کملی والا اک پاسے

کدی نہیں رہندے تے چنگے مینہ وی نہیں بے رتے چنگے
جیہڑا بوہا بوہا پھر دا اوندھے نالوں کتے چنگے

کرم نال سیراب تھل ہو گئے نہیں اوہ آیا تے کھنڈر محل ہو گئے نہیں
اساں کملی والے دا میلاد کیجا اساڈے تے مسئلے ای حل ہو گئے

ذکر مصطفیٰ دا کریندے جسامیں نبی جی دے جوڑے جمیندے جسامیں
نبی دے کرم نال محشر چ بل توں اسیں تاں دھرکاں مریندے جسامیں

کئی نوبت وجدی پئی اے
ساڈے پلے کی اے دو
اج سوہنے دی محفل اندر
جو سوہنے دے ناں تے منگی
جیہڑا عیب حضور چوں کڈھے
ناصر دی ہن لاج نبھاویں

آپ دی محفل سجدی پئی اے
رحمت پردے کجدی پئی اے
گھڑی دسیندی حج دی پئی اے
اوہو بارش وجدی پئی اے
اوہنوں سمجھو وجدی پئی اے
لج تینوں بے لجدی پئی اے

تندی جئی اک اڈ چھڑیسن
کھلے کھلوتے ہر منکر نوں
گستاخان نوں انج ڈانگاں دی

بندیاں وچوں کڈھ چھڑیسن
وچ زمین دے گڈ چھڑیسن
چاہڑھ فرشتے وڈھ چھڑیسن

نبی اون والے نے تیرے تے میرے
ہمیشہ توں رہی اے ہمیشہ توں رہنی
ہنیرے وی چمکن گے بن کے سویرے
نبی جی دی محفل غریباں دے ڈیرے

اکھ دا مٹکا بھرنا چاہنا
مولا خواہش پوری کر دے
دید حضور دی کرنا چاہنا
شہر مدینے مرنا چاہنا

سندھ کی اے تے ہند کی چیز اے
سوہنیا تیرے پیار دے اگے
مے خانہ کی رند کی چیز اے
ناصر شاہ دی جند کی چیز اے

ہیلو ہیلو مدینے نوں کری جانا نمبر ایہو دل دے اکیچینج وچ اے
ناصر شاہ کوئی جتھے وی وسدا اے میرے سوئے حضور ﷺ دی رینج وچ اے

سجدی سجدی سچ جاندی اے جیہڑی محفل سجو ہووے
اوندھے لکھڑے رہ جاندے نے جندھے پردے کجھ ہووے
اوہ وسن دا ناں نہیں لیندا جیہڑا بدل گجو ہووے
پوچھل کنڈتے رکھ لیندا اے جیہڑا پڑچوں بھجو ہووے
ناصر اوندھا کیہ علاج اے جہنوں خداؤں وجو ہووے

سرکاراں دے دامن تھلے جیہڑا آ کے لک جاند اے
اوہ آکھے تے اوہدے کہن تے چلدا دریا رک جاند اے
عربی چن دی عظمت ناصر علماں عقلاں کولوں ودھ اے
اس محبوب دی شان نہیں مکدی بندہ آخر مک جاند اے

خدا ساڈے سجدے وی منہ تے مریندا
کدی پر اثر کائی گزارش نہ ہندی
گناہواں دے تھل اچ اسیں ہوک مردے
جے آقا دی رحمت دی بارش نہ ہندی

خدائے برتر نے سب توں اچا میرے نبی دا مقام رکھیا
 نہ رکھیا ہووے کسے نے جیہڑا اوہ میرے آقا دا نام رکھیا
 حبیب کہہ کے حبیب اپنے دے انج وی ڈنکے وجائے ناصر
 کسے دے لب تے درود رکھیا کسے دے لب تے سلام رکھیا

خدا مدینہ آباد رکھے مدینے باہجھوں نہیں واہ اساڈی
 مدینہ ہندا نہ دھرتی اتے تے اج نہ لبھدی سواہ اساڈی
 اسیں نکے فضول ناصر نہ کوئی چالا اے بندیاں آلا
 کریم آقا دے باہجھوں ہرگز کسے وی گھتتی نہیں گاہ اساڈی

انشاء اللہ جڑ توں اک دن سک جائے گی دہشت گردی
 جھوٹ فریب تے رشوت روکو مک جائے گی دہشت گردی
 ناصر ایہہ کوئی مرض نہیں ایسا جس دا کوئی علاج نہ ہووے
 نافذ کرو نظام نبی دا رک جائے گی دہشت گردی

کیوں کڈھدے او شرم نوں اکھ چوں بے شرمی دے بوکے لے کے
 گل جے مرداں والی کوئی نہیں پالو تک وچ کوکے لے کے
 دعویٰ عشق نبی دا کرنا سنت کولوں نساں ناصر
 دین دی آپ تے جڑ وڈھدے او بدکاری دے ٹوکے لے کے

کون اے تہانوں چھیڑن والا سوہنے کہنا امت نوں
جس ویلے وی غم دا کوئی طوفان پینا امت نوں
نبیاں ولیاں حشر دے اندر کہیا غیر دے و لے جاؤ
کملی والے وچ کلاوے فیر لے لیناں امت نوں

وچ حشر دے ساڈے جہیاں نوں جد بخشان پیارے نکلے
پیش ہوون لئی رب ذنے درتے او گنہار وی سارے نکلے
اک پاسے سرکار دے اتھرو دوجے پاسے عیب اساڈے
وزن ہو یا تے عیاں پالوں آپ دے اتھرو بھارے نکلے

جتھوں جتھوں لنگسی سوہنا سانوں پوندیاں دساں جاسن
اوندھے کرم دیاں مڑ ویکھیں چڑھدیاں او تھے دھساں جاسن
سامنے ہوسی رب دا جانی دوزخ ہوسی پانی پانی
جنت وچ میلاد دیاں مڑ ناصر اوندیاں چساں جاسن

جے بہہ سکنا ایں جا بہہ جا سفینہ سامنے ہوسی
مدینے شہر جاون دا اوہ زینہ سامنے ہوسی
تصور وچ کدی بہہ کے نظر دل ول جھکا دیویں
توں کر اعتبار ناصر شاہ مدینہ سامنے ہوسی

خدا وی اک اے نبی وی اک اے تے ہک نوں دو کر دکھاوے کیہڑا
 اوہ حدوں پاک اے اوہ بے حساب اے اوہنوں حساب اچ لیاوے کیہڑا
 خدا جے ہوندا کوئی ہور ناصر ضرور دوجا بجن بناندا
 جے دوجا جگ اچ خدا ای کوئی نہیں دوا محمد ﷺ بناوے کیہڑا

یثرب دے وچ سرکار آئے یثرب توں مدینہ بنیا سی
 یثرب دا ذرہ ذرہ وی انمول نگینہ بنیا سی
 توں دیکھیں پیار دا محشر وچ اک ہور قرینہ بن جانا
 سرکار نے قدم جو رکھنا ایں جنت وی مدینہ بن جانا
 بس لکھ لو ناصر شاہ دی گل ایہو نقطہ ای سمجھانا ایں
 اتھے وی مدینہ جانے آں اتھے وی مدینہ جانا ایں

ہن آخری ساہ پیار دے نیں ناں وس مسکین دا چلے
 شالایار دے قدام وچ میری اس عمر دا سورج ڈھلے
 ودے مارن جھاتیاں اکھیاں چون میرے اتھرو کلمے جھلے
 کرو ناصر یار دعا دل کے آ یار جنازے رلے

دلاں دے کرار تے سرور بڑے سوہنے نے
 ماہ کنعان وی ضرور بڑے سوہنے نے
 دیکھے جے کوئی اللہ دی پیار والی اکھ نال
 نبیاں رسولاں چوں حضور ﷺ بڑے سوہنے نے

سخی کیڈا سوہنا لُج پال کیڈا سوہنا این
 اللہ دے حبیب دا خیال کیڈا سوہنا این
 جیہڑے سال لگ جائے مدینے وچ حاضری
 لگدا اوہ سالوں وچوں سال کیڈا سوہنا این

ساڈے ول طوفان ہزاراں اوندے نے تے ٹلدے پئے نے
 آقا کرم دی ڈھال دے اتے ہر غم ساڈا ٹھلدے پئے نے
 ناصر شاہ اندازہ کر لے آپ دا نام مبارک لے کے
 کئے چلبے جلدے پئے نے کئے ٹبر پلدے پئے نے

اساڈا کم کدی کوئی نہ اڑیا اے نہ اڑنا اے
 وظیفہ اہدے نال باہجھوں نہ پڑھیا اے نہ پڑھنا اے
 اسانوں ایہہ تسلی اے نبی دا کوئی دیوانہ
 نہ استھے ڈولیا ناصر نہ وچ دوزخ دے سڑنا این

اساڈے بخت دے اندر کدن کوئی جھول دسدا اے
 نظر اٹھدی اے جس پاسے عرب دا ڈھول دسدا اے
 مزہ دیکھن دا دکھ دیوے جے رب سینے دی اکھ دیوے
 مڑ اٹھے پھر اے ناصر مدینہ کول دسدا اے

بوندی حلوے کھیراں کھاؤ سنیوں گڑ وچ رنے پھیرو
 دل دے شہراچ ذکر نبی دیاں کلیاں مروے چنے پھیرو
 پاکاں داناں لیندے اوتے رب نے پاک خوراکاں دتیاں
 جیہڑا تہانوں ختم توں روکے اس ظالم نوں ٹہنے پھیرو

رحمت

جے ہے سن ایہہ کلمے جھلے
 میں ہن حصہ کڈھنا کوئی نہیں
 جے توں اج نہیں پانیاں ٹھلاں
 یا ایہہ میرے نال رلا دے
 جے گنہ گار نہیں پچنا مولا
 رب نے کہنا سوہنیا جناں
 تیرے پیار دا اکو حل اے
 لے جا نال توں قسمت ہارے
 سوہنیا سب نوں گھیر کے لے جا
 کیوں بدھے سن میرے پلے
 ایہناں نوں کلیاں چھڈنا کوئی نہیں
 فیر ایہناں دے نال میں چلاں
 یا ایہناں دے پچھلے لا دے
 پھر شیطان نے پچنا مولا
 منٹھارا من موہنیاں جناں
 میرے اگے کیہڑی گل اے
 تیرے نال تو وارے سارے
 لے جا جھاڑو پھیر کے لے جا

وچ حشر دے ساڈے جہیاں نوں جد بخشان پیارے نکلے
 پیش ہوون لئی رب دے درتے اوگن ہاروی سارے نکلے
 اک پاسے سرکار دے اتھرو دوجے پاسے عیب اساڈے
 وزن ہو یا تے عیاں نالوں آپ دے اتھرو بھارے نکلے

میں کوہجا کلا بد عملا میں بے عقلا بے جج سائیاں
 میرا منشی کیس وکیل وی توں توئیوں میری عدالت جج سائیاں
 جے زر ہوندا میرے کول کدی میں وی کعبے جاندا بھج سائیاں
 میرا قبلہ کعبہ حرم وی توں توئیوں ناصر شاہ دا جج سائیاں

اہدی سمجھو قسمت بن گئی اے جنوں آ گئی رات مدینے
سوہنے دے کرم دی ملدی اے ہر وقت زکوٰۃ مدینے
جنے ماڑے ہون بدل جانڈے جا کے حالات مدینے
کئی ناصر شاہ جہیاں کملیاں دی بن جانڈی بات مدینے

توں بے وقوفاں نوں حال دس کے تے کلی پتھراں چج ٹھوکی نہ کر
توں چھوڑ غیراں دے کول باہنا پہاڑی کیکراں نوں چوکی نہ کر
جدوں وی آ جا وی یاد سوہنا توں ہاٹھ ہنجواں دی روکی نہ کر
کرارے ہو کے وی کرے شامل وفا نبی نال پھوکی نہ کر

نہ بخت اپنے غریب سمجھیں ہمیشہ چنگے نصیب سمجھیں
جدوں وی ناصر کوئی آوے مشکل نبی نوں اپنے قریب سمجھیں

حضور اتے اٹیک کر دے حیاتی دوزخ نوں بیک کر دے
میں ایسے ملاں وی ڈٹھے ناصر جو دین رب دا بلیک کر دے

نور دے ہتھیں پیغام خود بھیج دا اے بندیاں لئی اللہ انعام خود بھیج دا اے
آقا ولے بھیج دا سلام جیہڑا بیلو اللہ اس بندے تے سلام خود بھیج دا اے

غریبی دا رتبہ بڑا ای بلند اے غریبی اے مصری غریبی ای قدا اے
ایہہ دسا اے آقا دا کلیاں اچ جانا غریباں دی دعوت نبی نوں پسدا اے

مرا لہجہ ناصر حسین ہو گیا اے مرے دل اچ سوہنا مکین ہو گیا اے
جدوں توں میں نعت نبی لکھ رہیا واں میں ہاں جنتی ایہہ یقین ہو گیا اے

توں وی عشق دی لذت چکھ لے دیکھن والی دل دی اکھ لے
ٹھوکر مار کے تخت توں ناصر سرتے آپ دے جوڑے رکھ لے

پار لا دے مینوں سوہنیا بوٹ تیرے کول اے
اللہ دے پیار دا وی ووٹ تیرے کول اے
جیویں تیرا دل چاہوے اونویں کر سکنا ایں
ساری کائنات دا ریموٹ تیرے کول اے

حشر وچ میں بخشش دا کارڈ لینا چاہنا واں
کرم دی میں تیرے کولوں گارڈ لینا چاہنا واں
تیرا ای حشر تیک کہن مینوں منگتا
تیرے کولوں ایہو ای ایوارڈ لینا چاہنا واں

نظر طالب دی رہندی اے سدا مطلوب دے ولے
 محبت تکدا ای رہندا اے فقط محبوب دے ولے
 محلاں والیاں دی رہی نظر سرکار ول ناصر
 نظر سرکار دی دیکھی ابو ایوب دے ولے

جے دکھ سردار نوں آوے اوہنوں سردار چکھدے نے
 تے اوکھا وقت یاراں تے جے آوے یار چکھدے نے
 ایہہ انصاری تے بوسیری دا ہے اعلان ہن ناصر
 جہنوں کوئی نہ آچھے اوہنوں سرکار چکھدے نے

کریم عربی دے ناں توں صدقے
 شہد توں مٹھی زبان توں صدقے
 سدا غریباں دے سرتے رہندی
 میں سبز گنبد دی چھاں توں صدقے

○
سرائیکی

جندے ناں کوں سن سن جہاں ٹھر دا پیا اے
زمیں ٹھر دی پئی آساں ٹھر دا پیا اے
میں ناصر محمد دا ناں جدا بیٹھاں
غلاماں وا سن سن کے ہاں ٹھر دا پیا اے

○
کرم بن کے سوہنا جے آیا نہ ہندا
غریباں دا دل مسکرایا نہ ہندا
اسانوں گناہواں دی دھپ ساڈ دیندی
جے آقا دی رحمت دا سایہ نہ ہندا

○
حشر دے وچ وی سوہنے دیاں نعتاں پڑھ پڑھ جیواں گے
ذکر دا دھاگہ عشق دی سوئی وچ پا کے زخم نوں سیواں گے
اتھے وی سرکار دے ناں تے ناصر موجاں کرنے آں
اوتھے وی سرکار دے ناں تے رَج رَج کوثر پیواں گے

مدینہ کرم دیاں چھاواں دا ناں اے مدینہ سکوں دیاں تھاواں دا ناں اے
مدینے نوں تکنا گناہاں دا کفارا مدینہ تے ناصر عطاواں دا ناں اے

جهدا عشق دے نال معتہ نہیں لگدا کدی صاف دل دا اوہ جتہ نہیں لگدا
جهدی نال آقا دے ناصر نہیں بن دی اوہ بند وی ڈھڈھوں خرتہ نہیں لگدا

جیہڑا پٹھا ٹھل جاندا اے اوہ قدماں توں ہل جاندا اے
جدر جاوے سوہنا ادھر ہر عاشق دا دل جاندا اے
اوہ سوہنے دا کیہ لگدا اے دشمن نال جو مل جاندا اے
سوہنا نظر کرم دی دیکھے زخم ہجر دا سل جاندا اے
جے تھوڑا وی آپ توں منگیے بہتا سارا مل جاندا اے
جے بوسیری وانگوں سدے سوہنا خواب اچ مل جاندا اے
اوہ نہیں مردا جس دا ناصر لگ مدینے دل جاندا اے

انج عرش اتے خیر الوریٰ جھکيا چڑھدا سورج جیویں جا جھکيا
جتے ناصر کسے پیر پایا نہیں اوتھے جا کے مرا مصطفیٰ جھکيا

کدی بات کوئی ہے تکی نہیں کردے محبت نبی نال سکی نہیں کردے
اسی کملی والے دے کمی آں ناصر کسے ہور دی جھولی چکی نہیں کردے

ایہہ پیار اہدا بھکیاں دارج بن گیا اے کرم اہدا دھیاں لئی کج بن گیا اے
جدوں توں سجاونے آں محفل نبی دی اساڈی تے بخشش دا چ بن گیا اے

عقیدت دا کھریا چمن بن کے آئی محبت دی نوری کرن بن کے آئی
دو عالم دے دو لہے دے قدماں اچ ناصر اجل آئی سی پر دلہن بن کے آئی

اساڈی غذا ذکر خیر الوری اے اسیں چلے بجلی یا سلاں تے کوئی نہیں
ثناء خوان آں کھانے آں آقادے ٹکڑے کتے ساڈیاں یارو ملاں تے کوئی نہیں

عشق والی آگ یا تے لائی نہ جاوے جے لگ جاوے فرایہہ بھائی نہ جاوے
میری لاش آقادے بوہے تے رکھنا بس اک شرط جے مڑ اٹھائی نہ جاوے
میرا آقاسن دا اے ایہہ ہوئیں سکدا مدینے چ میری دوہائی نہ جاوے
خرچ کر فقط کملی والے دے ناں تے کسے ہور پاسے کمائی نہ جاوے
ہے سوہنے دے بوہے دی توہین ناصر صدا بوہے بوہے لگائی نہ جاوے

سب دا بتا سر جاوے گا شیطان ویکھ کے مر جاوے گا
جے سوہنے نے نظر اٹھائی تپدا سورج ٹھر جاوے گا
مرے نبی دا اکو اتھرو ٹھنڈا دوزخ کر جاوے گا

مرے کملی والے دا میلاد کیہ اے نبی نون مناون دا سوکھا طریقے
ایہہ پلکاں تے اتھرو ایہہ ہاواں ایہہ ہوکے ہے محفل سجاون دا سوکھا طریقہ
جے رب نون وی ملنا ای دساں میں تینوں ایہہ نقطے دی گل اے ایہہ ناصر سمجھ لے
نبی دی غلامی توں کر لے ہے ایہو خدا تیک جاون دا سوکھا طریقہ

جہدی راہ تے ڈاکو اچکے نہیں پیندے
کرم دیاں چھلاں نون ڈکے نہیں پیندے
مدینے چوں ناصر توں منگ جو وی منگنا ایں
مدینے چوں منگتے نون دھکے نہیں پیندے

ایہہ تے نیائیں حشر دے اندر کل دریاواں سک جانا ایں
ہونی دھپ کڑاکیاں والی ٹھنڈیاں چھاواں لک جانا ایں
اساں تے اوس دیہاڑے ناصر وی میلاد منائی رکھنا ایں
میرے نبی دی شان نہیں مکنی محشر دا دن مک جانا ایں

چن نون حکم دے نال بلانا سوہنے لئی معمولی گل اے
سورج پچھلے پیر ہٹانا سوہنے لئی معمولی گل اے
اک دو بندے ساڈے ورگے تھانے چوں چھڈوا نہیں سکدے
لکھاں ارباں نون چھڈوانا سوہنے لئی معمولی گل اے

یقین اتے چلدے نے شک تے نہیں چلدے
 پر افسوس اے کجھ بندے حق تے نہیں چلدے
 اسیں اوہدے لنگر تے کرنے آں موجاں
 اساڈے کتے کوئی ٹرک تے نہیں چلدے

اوہ سوہنا اساڈا سہارا وی اے
 اوہ خورشید اے چن این ستارا وی اے
 میں سوہنے دے ناں اچ ایہہ رنگ دیکھیا اے
 اوہ مٹھا وی اے تے کرارا وی اے

دل

غریب دا وی دل اے امیر دا وی دل اے
 سینے وچ میرے جئے فقیر دا وی دل اے
 اکھ وی بناندی اے نشانہ سدا دل نوں
 پیار وی بناندا اے ٹھکانہ سدا دل نوں
 امیر اے غریب اے یا چنگا اے کہ مندا اے
 دل نال رونکاں نے دل نال بندا اے
 ڈھاوندا وی دل اے اسار دا وی دل اے
 ڈوبدا وی دل اے تے تاردا وی دل اے

دل ای تے زندگی دی دوستو دلیل اے
 دل ای اپیل اے تے حج اے وکیل اے
 ویری داوی دل اے تے یار داوی دل اے
 بیلیاں توں جان سدا واردا وی دل اے
 دل ای مکان اتے دل لا مکان ایں
 دل توں بغیر زندہ کیہڑا انسان ایں
 دل ایچ دین ایں تے دل ای ایمان ایں
 دل توں بغیر نہ جہان ایں نہ جان ایں
 دل ایچ پیار اتے دل ایچ یار اے
 بدن دے وچ دل کلی مختار اے
 ناتا جدوں توڑے کوئی توڑ داوی دل اے
 رشتے محبتاں دے جوڑا داوی دل اے
 دل ای خزاں ایں تے دل ای بہار اے
 دل ایچ ساتی اے سرور اے خمار اے
 وصال وی ہے دل ایچ دوری وی ہے دل ایچ
 عشق دا عروج تے حضوری وی اے دل ایچ
 جلوہ حق دا خزینہ وی اے دل ایچ
 دل ایچ عرش اے مدینہ وی اے دل ایچ
 دل ایچ ناصر اک نور دا محلہ اے
 دل ایچ نبی اے تے دل ایچ اللہ اے

کیا حال زبانی عرض کروں تساں ازل توں محرم حال او
اساں لا وارث مسکیناں دا تساں رکھدے آپ خیال او
اساں شکر ادا ناہیں کر سکدے ہر دکھ تے سکھ وچ نال او
اساں ازل توں منگتے ناصر شاہ تساں ازل توں ای لچ پال او

جداں نظرے اٹھدی دھوڑ کداں دل منگدا دعا شالا توں ہوویں
جداں نال ہوا مینڈا در کھڑ کے آکھے دل کمالا توں ہوویں
جداں وقت نزاع دے جسم کنوٹں روح ہووے جدا شالا توں ہوویں
کھلے اکھ جداں قبر دے وچ ناصر اگوں ڈھول مٹھا شالا توں ہوویں

ہر کوئی دیکھے گا ایہہ اوتھے ہر اک نوں محسوس ہووے گا
سب توں بوڈا میرے نبی دا محشر وچ جلوس ہووے گا

سنی نوں ایہہ حکم ہووے گا ہن نہ ڈر توں
بخشش پئی مبارک دیندی اجے کھلوتا ایں
میرے ناں دا نعرہ لا کے اگے ودھ جا
جنت تیری راہ پئی ویہندی اجے کھلوتا ایں

سوہنا آکھے گا او سنیا عاشقاں اندر شامل ہو جا
 اج منکر نوں ایہہ سمجھا دے ہن تے جھلیا قائل ہو جا
 لانداریا ایں توں سرکار دے ناں دے نعرے دنیا اندر
 کون اے تینوں روکن والا جنت اندر داخل ہو جا

سوہنے کہیا

تیرے عیب دا گرد غبار اج دھل جاوے گا
 تینوں ویکھ کے دوزخ ہوشاں بھل جاوے گا
 بوہے کول توں ناصر میرا ناں لے چھڈیں
 آپے جنت دا دروازہ کھل جاوے گا

اوہ جھلا اے جو آہندھا اے میں شہر مدینہ کی کرنا
 میں کہنا واں جو انج آکھے اوہ یار کمینہ کی کرنا
 اک پاسے چمک ہے لعلوں دی اک پاسے گلی لج پالاں دی
 آ در لج پال دا مل پیسے کوئی ہور خزینہ کی کرنا
 تیرے عشق دا ڈیوا بلدا رہے میرے دل دائی وی چلدا رہے
 سکرین تے نظریں توں آویں اساں ڈس انٹینا کی کرنا

غلام ہوندے نے در تے حاضر تے عیب کج وی مدینے ہوندے
 اساڈی طرفوں وکیل ساڈے اساڈے حج وی مدینے ہوندے
 اساڈی مکے وی حاضری تے وی مہر ناصر مدینے لگدی
 مدینے ہوندے نے ساڈے عمرے اساڈے حج وی مدینے ہوندے

ٹٹے پھٹے ذوق نوں عشق دے کل تے لا لئیے
 پاک رسول وی محفل اندر دل تے لا لئیے
 ناصر سوہنا رب کولوں چھڈواتے لے گا
 آپاں وی کجھ آپنے ولوں ٹل تے لا لئیے

رب دا پاک خلیل اگ نوں گلزار بناون آیا
 یوسف حسن خزینے لے کے شان دکھاون آیا
 روح اللہ اس دنیا اتے زہد کماون آیا
 ناصر کملی والا سب نوں سینے لاون آیا

جہناں ڈرنا اے فتویاں توں اوہ بن منصور نہیں سکہے
 جو دل خالی نے درداں توں اوہ ہو منظور نہیں سکہے
 ایہہ گل اے لیک پتھر تے جے سوہنا مہربان ہويا
 سزا دینا تے اک پاسے فرشتے گھور نہیں سکہے

○

ہیریاں دے بھاسیل ہو جانی
اوتھے تیری نیل ہو جانی

لے جا درد حضور دے درتے
رب دے مجرم پہنچ مدینے

○

ہر اک دیاں فصلاں بھیندا اے
دریا کتنا لچ پال ہوندا

نہراں نوں پانی دیندا اے
اوہ اپنی آپ مثال ہوندا

○

گل دکھیاں دی بن دی پئی اے
رات وی تارے جن دی پئی اے

نور وی چادر تن دی پئی اے
ناصر جد توں سوہنا آیا

○

کتنے کیتے کرم حضوراں
کسے نوں حورے کسے نوں حوراں

جنت ساڈے راہ پئی دیکھے
ناصر ایہہ نیت دا پھل اے

○

ناں کجھ کھٹیا ناناں کجھ وٹیا
وَل دُل کے جا جنت گھتیا

اساں تے اس دنیا تے آ کے
ایہہ سوہنے دا کم اے جہنے

○

کیا ایہدا ای نیم مدینہ اے
ایہہ تے سیم ٹو سیم مدینہ اے

سب اہل جنت پچھن گے
ایہہ تے ویہندے رہے آں دنیا تے

عمیاں نال مکالے ہو گئے گندے کوڑھے ہوئے وتنے آں
 شرم دے پانی اندر ڈب کے دل دے تھوڑے ہوئے وتنے آں
 اکو آس اے کرم تیرے دی ناصر شاہ جئے بے عملاں نوں
 ،توں جو ساڈی پیڑ مناویں تائیوں چوڑے ہوئے وتنے آں

پیا کہندا سی اک مولوی رکھ حشر دی یاد تریک
 اوتھے پل توں لنگھناں پئے گا اے دنیا دے وسنیک
 تلوار توں تکھی ہووے گی اتے وال توں بہت بریک
 اوہنوں۔ وہندیاں نکل بجاوے گی ہر اک بندے دی چیک
 اوس دن توں منگ پناہ توں جدوں غضب دے چلنے بمب
 جدے پلے عمل نہ ہون گے اوہنوں دین گے اوتھے جھنب
 میں آکھیا وڈیا زاہدا رحمت ول نظراں مار
 تلوار۔ توں تکھی ہووے گی ایہ نیاں اوہدی دھار
 اساں پیر جدوں اے رکھناں ڈر رہنا مول نہیں یار
 ساڈی اکھیاں سامنے ہون گے کل عالم دے مختار
 انہاں خیر اساڈی منگنی جیہڑے ساڈے ہین وکیل
 ساڈے پیراں تھلے رکھے گا پر آن کے جبرائیل
 جیہڑا نہیں وسیلہ من دا اوہدے پیر نہیں سکے جم
 اونے جس دم پل تے آوناں ڈگے گا وچ دھرم

میں آکھیا وڈیا عابدا نہ سانوں بہت ڈرا
 اس دن پھر کدھر جان گے اوہدی رحمت دے دریا
 جدوں میرے نبی ﷺ نے دیوناں سر سجدے اندر پا
 بس فیر نہ پچھ توں دوستا انج کر میں کرم خدا
 جا بخشیا ہر گنہگار نون آکھے گا انج خدا
 اے سوہنیا تے من موہنیا ذرا سر سجدے چوں چا
 دل کردا ای جس دروازیوں امت نون اج لنگھا
 اوہنوں دیکھ کے غصہ رب دا ہو جاناں ٹھنڈا ٹھار
 آ ناصر شاہ دی من لے اوہدے ناں دا نعرہ مار
 گل ناصر شاہ ہے اتنی اسیں ہاں بے شک گنہگار
 ہر اوکھے وقت سچ آن کے خود نبڑن گے سرکار
 لسیں اک ہڑپا بارناں جا پیناں پل توں پار
 بس ایسے ذوق سچ سنیاں اوہدے ناں دا نعرہ مار

گج کے آئے ہاں گج کے جاواں گے
 سچ کے آئے ہاں سچ کے جاواں گے
 کملی والے دی اسیں محفل چوں
 خالی آئے ساں رج کے جاواں گے

مدینہ کرم دے خزینے دا شہر اے مدینہ عطا دے گنبنے دا شہر اے
جے کوئی میتھوں میری پسند پچھے ناصر مدینے دا شہر اے مدینے دا شہر اے

جے حق دی پہچان رب کراوے تے ہندے حق دے نظارے لوکو
بنا کے سوہنے دے نال رکھو نہیں فیر اوندے خسارے لوکو
ایہہ میرے دل دی صدا اے ناصر نبی دی سونہہ ایں خدا دی سونہہ ایں
نبی دی ماں ای جے نہیں مسلمان تے فیر کافر او سارے لوکو

(محشر وچ)

کرم دے مینہ اچ بھجن دے ان کھجیاں نوں گجھن دے
مولا اچ تاں عیب نہ پھول اچ کجی اے رجھن دے

(ابلیس)

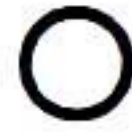
توں کر کے گمراہ بندیاں تائیں تے رب توں لتراں دی داد لئیں
توں بابے آدم دا رویا ہو یا ئیں توں ذمے فسق و فساد لئیں
توں اگے اکڑ کے نال رب دے جہانوں گیوں جیویں شیطاناں
حشر دے وچ وی بے اللہ چاہیا توں کھا کے جتیاں سواد لئیں

ایہہ سنیاں کہہیا حشر دے اندر
 بٹھا کے مخلوق ساری اگے
 اساڈے پلے تے ہور کوئی نہیں
 توں یار اپنے تے ساڈے کولوں
 اساتھوں ربا کلام سن لے
 توں نعت خیر الانام سن لے
 پر اکو ناصر جہیاں نوں مان ایں
 درود سن لے سلام سن لے

عقل دا سینہ سڑیا رہنا
 سارے دریا سک جانے نیں
 عشق نے گل تے اڑیا رہنا
 کرم دا دریا چڑھیا رہنا

سمجھ لو ایہہ مسلے داخل ٹھیک ٹھاک اے
 خدا نوں مناوون دا اول ٹھیک ٹھاک اے
 چلو سارے آقا دے بوہے تے ناصر
 خدا نال سوہنے دی گل ٹھیک ٹھاک اے

(محشر وچ)

سارے طوفاں گھلی بٹھائے رب دا بوہا ملی بٹھائے
او دیکھو امت دا والی سب نوں جنت گھلی بٹھائے

(رب نے کہنا محشر اندر)

کر کے یار نتارے لے جا خاص الخاص پیارے لے جا
توں ایس میرا چن محبوبا اپنے نال ستارے لے جا
سوہنے کہناں اللہ سائیاں پینگھاں عشق دیاں کیوں پائیاں
جے توں اج نہیں آکھے لگناں طعنے دین کل خدائیاں
آلے درواں مارے لے جا نال گناہیں بھارے لے جا
اجے وی جے نیں راضی سبحان گندے مندے سارے لے جا

میں کملے توں مولا سیانا بنا دے مدینے اچ میرا ٹھکانا بنا دے
عطا کر نبی دی محبت دی بیڑی تے عشق نبی نوں مہانا بنا دے
نہ لندن نہ پیرس نہ دلی داشوق اے مدینے دا مینوں پراہنا بنا دے

عقل دے بوٹے وڈھو لوکو عشق دے جھنڈے گڈو لوکو
دل دا کھوہ مڑ پاک ہووے گا پہلے کتا کڈھو لوکو

جے لینا جے خیر کرم دا
 جنت دیوے دوزخ دیوے
 دل دے دامن اڈو لوکو
 ایہہ گل کرم تے چھڈو لوکو
 چلو شہر مدینے ناصر
 ہر شے اتھے چھڈو لوکو

اپنے خصم نوں چھڈ کے جانا چنگا نہیں بندہ لگے ادھورا نا چنگا نہیں
 جس دے تن اچ عشق حضور دار چیا نہیں اس پاگل نوں نعت سنانا چنگا نہیں

جے اوہ سوہنا نال نہ ہويا
 کتیاں دے بدلے او تھے
 حشر نوں ڈاہڈھی تنگی ہوئی
 آتھر چنڈ وی چنگی ہوئی
 جے سوہنے دا سنگ ملیا تے
 ناصر شاہ سرکار دا صدقہ
 نال کرم دیاں موجاں ہوسن
 او تھے موجاں ای موجاں ہوسن

دل دی نگری آباد کر چھڈو
 قید کر کے مدینے ناصر نوں
 روندے ہوئے نوں شاد کر چھڈو
 فکراں کولوں ازاد کر چھڈو

روشنی دے نقیب ہو جاؤ
 نیڑے رب دے جے ہونا چاہندے او
 دوستو خوش نصیب ہو جاؤ
 مصطفیٰ دے قریب ہو جاؤ

ہو کے بھرن نوں جی کردا اے
 سنیا میں ایں قبر اچ سوہنے اونا
 ڈب ڈب ترن نوں جی کردا اے
 ہن تے مرن نوں جی کردا اے

جدوں کرم خدا دا یار کرے رب کیوں نہ بیڑا پار کرے
 دل سینے دے وچ رہندا نہیں جدوں اکھ سوہنے دی وار کرے
 اہدے خلق نے کیتے کم جیہڑے نہ توپ تے ناں تلوار کرے
 جس رونا دھونا سکھیا نہیں اہدی اکھ کاہنوں دیدار کرے
 اوتھے بولن وی بے ادبی اے بندہ چپ چپ وچ اظہار کرے

پیار دے ڈھنگ مدینے دیکھے رب دے رنگ مدینے دیکھے
 پھر دے جبرائیل وی بن کے مست ملنگ مدینے دیکھے

جو تیرے توں وکھ ہو جاندا اوہ گلایاں دا ککھ ہو جاندا
 کدی تے انج میں تکدا تینوں سارا جسم ای اکھ ہو جاندا

در سرکار دا چھڈ کے جان دا فیدہ کیہ
 لعنت بچہ پیٹے پان دا فیدہ کیہ
 سوہنے دا دروازہ چھڈ کے ناصر شاہ
 بوہے بوہے دھکے کھان دا فیدہ کیہ

اوس گلی چوں اسراں لنگھناں چنگا نہیں
 رولا پا کے خیر وی منگناں چنگا نہیں
 اچی گل تے اک پاسے ہے ناصر شاہ
 شہر مدینے اچا گھنگناں چنگا نہیں

تری اکھیاں دی گہرائیاں نوں قربان سمندر جھیلاں
 جدوں اس موضوع تے گل انکی دتے سٹ ہتھیار وکیلاں
 قرآن توں ودھ کیہ دن سکدے ایہہ اہل نظر تفضیلاں
 اس بحث اچ پئے کے ناصر شاہ ہو جانڈیاں ختم دلیلاں

رب نے کہنا

امت اتے میرے کرم دی چھاں تے ویکھ
 ساری جنت سج گئی تیرے ناں تے ویکھ
 تیرا رب پیا تیرے ولے وہندا اے
 توں وی سجدیوں سرنوں چک کے تہاں تے ویکھ

حشر دا منظر

اپنے یار کمال وی لے جا
 بو ذراتے بلال وی لے جا
 داتا قطب فرید وی لے جا
 لے جا نال توں اللہ والے
 لے جا روزے دار غازی
 میرے وس اوہ پئے جاوے گا
 جتیاں نال بریک کراں گا
 پین دے اج ایناں نوں دھکے
 اناں نوں ساڑ کے پاک کراں گا
 تیرے پچھے گھل دیاں گا
 میں نہیں جانا جنت کلا
 ترے سامنے آج ناں رواں
 میں نہیں تکلناں سجا کھبا
 ماڑے چنگے کولے رکھ لے
 یا میرے ول آون دے توں
 ادھ پڑدھ اج کرنا کوئی نہیں
 میں نے نال ای لے جانے نہیں

غوث قطب ابدال وی لے جا
 اپنی ساری آل وی لے جا
 اپنے نال شہید وی لے جا
 ایہہ سب تیرے نور اجالے
 عالم فاضل قاری غازی
 باقی جو کجھ رہ جاوے گا
 اج ایناں نوں ٹھیک کراں گا
 چھڈ جا اتھے چور اچکے
 اناں دا دامن چاک کراں گا
 کر ایہ مسئلہ حل دیاں گا
 سوہنے کہنا سوہنا اللہ
 جے چاہنا ایں خوش میں ہوواں
 کرن دے پھر اج میریا ربا
 گندے رکھ بڑ بوے رکھ لے
 یا اپنے ول جاون دے توں
 میں ایہہ صدمہ جرننا کوئی نہیں
 بھاویں پلے تے کانے نہیں

آج ویلے دی نتھ پھڑا دے سب کجھ میرے ہتھ پھڑا دے
 رب نے کہناں سوہنیا سجناں میں تے تیرے ای آکھے لگناں
 رحمت وی پر تول اٹھے گی ربدی قدرت بول اٹھے گی
 جس دم توں سجدے وچ پیناں دوزخ وچ اک جی نہیں رہناں
 سب توں سوہنا گھیر کے لے جا آ لے جھاڑو پھیر کے لے جا

چڑھے جے شیطاناں دی ڈھاکے نہ ہندے
 ذلیل ایس دنیا تے آ کے نہ ہندے
 ایس مصطفیٰ دے جے بن جان دے ناصر
 کدی آئے دن ایہہ دھماکے نہ ہندے

کوئی کہندا اے گلاں تے باتاں دا زور اے
 کوئی کہندا اے ذاتاں صفاتاں دا دور اے
 کوئی کہندا اے قلمماں دواتاں دا دور اے
 کوئی کہندا اے چنگیاں براتاں دا دور اے
 کوئی کہندا اے ظلماں آفاتاں دا دور اے
 کوئی کہندا اے دن نوں وی راتاں دا دور اے
 جے ناصر توں پچھو تے سارے نہیں جھوٹے
 فقط مصطفیٰ دیاں نعتاں دا دور اے

جے زردار کردے نیں زردار دی گل تے دلدار کردے نیں دلدار دی گل
 کوئی کردا آقا دے دربار دی گل کسے لب تے ہے اہدے دیدار دی گل
 میں صدقے دو عالم دے والی توں ناصر جہدے لب تے رہندی گنہ گار دی گل

کسے دے لبوں تے خزینے دی گل اے
 کسے لب تے طوفاں سفینے دی گل اے
 بس اوہو ای چنگا اے دنیا تے ناصر
 جہدے لب تے رہندی مدینے دی گل اے

ایہہ عشق اے ایہہ پتا وی کھڑکن نہیں دیندا
 کسے نوں ایہہ سینے تے رڑکن نہیں دیندا
 کریں عشق جسم جسم پر ایہہ سوچیں ناصر
 ذبح کرتے چھڈ دا اے پھڑکن نہیں دیندا

زباں اتے لگ جانے چپاں دے تالے
 او تھے پاؤن لئی تینوں ترلہ نہیں لبھناں
 نبی نال جے کر بنا کے نہ رکھی تے پھر
 تینوں جنت چوں مرلہ نہیں لبھناں

سنیاں تینوں حشر دے اندر ذرا نہیں رہنا غم
 مفتو مفتی تیرا اوتھے بن جانا ایں کم
 توں اک مجرم ترے پچھے ہونے لکھ وکیل
 سارے تیری بخشش دے لئی کرن گے آن اپیل
 بو بکر و عثمان علی وی ہونے تیرے ول
 اونان کسے فرشتے نوں وی کرن یس دینی گل
 حسن حسین تے بی بی زہرا کرن گے آن حمیت
 ہندیاں ہندیاں ہو جانی ایں تینوں ساری ریت
 داتا خواجہ بابا ورگے کرن گے آ امداد
 نالے پیر مجدد نالے خود شاہ بغداد
 انشاء اللہ آ نہیں سکدا دوزخ دا پھر سیک
 سب توں وڈی ہونی تینوں پاک نبی دی ٹیک
 کہن گے سارے یار خدا دے ساڈے ولے آ
 اج کیوں ڈرنا ایں جنت ولے بھنگڑے پاندا جا

سجدے اندر پاک نبی نے بولنے پیار دے بول
 میرے سامنے میری امت دے ناں دفتر پھول
 کانے پلے سارے ربا میرے اگے لا
 چھیتی چھیتی ایناں دے لئی در جنت دے کھول

سوہنے کہناں حشر دے اندر تہاڈا بتہ سار دیاں گا
گھبراؤناں دوزخ نوں میں ہمتھیں تالا مار دیاں گا
کٹھی کر کے امت ساری سبھناں نوں دیدار دیاں گا
اکو اتھرو سٹاں گاتے سارا دوزخ ٹھار دیاں گا

سوہنے کہنا اچی اچی اج پکار دے چلو
پڑھ پڑھ نعتاں محل وفا دے ہن اسار دے چلو
آج سیہ سفید دا مالک مینوں رب بنانا
میرے ہندیاں جنت و لے چھالاں مار دے چلو

بھر دی سینے چوں باس نکلے ایہہ دل وی دل چوں پیاس نکلے
کدی تاں رج کے سناواں دکھڑے کدی تاں دل دی بھڑاس نکلے

شہر مدینے سوہنہ کڈھ لیئے چٹا چن جہیا منہ کڈھ لیئے
سوہنے اگے عرضاں کر کے ناصر دل دا دھونہہ کڈھ لیئے

جو عشق دے نہیں اصل پڑھیا اوہ جو وی پڑھیا فضول پڑھیا
زمانہ سارا پڑھایا سوہنے میں آپ بھاویں سکول پڑھیا

○
اس طرح لب تے حرف دعا چمکیا چڑھدا سورج جیویں جا بجا چمکیا
جتھے اج تک کسے پیر پایا ای نہیں اوتھے جا کے میرا مصطفیٰ چمکیا

○
جے در داں دا دل اج قبیلہ نہ ہندا مقدر دا اک ساوا تیلہ نہ ہندا
اساڈی تے ناصر سوہاہ وی نہ لبھدی جے سوہنے نبی دا وسیلہ نہ ہندا

○
دل اج عشق انگارے بھر لے چنگا راہیں
جو دکھ آوے ہس کے جر لے چنگا راہیں
ڈاڈھی ماہنگھی ہے ایمان دی کھیتی اینوں
واڑ نبی دے پیار دی کر لے چنگا راہیں

○
سوہنے آکھناں حشر دے اندر بھاویں کڑمیو دھوتے ہوئے او
ٹیٹیاں وٹو جنت الے اج اتھائیں کھلوتے ہوئے او

○
ہر کوئی خوش اتھائیں ہو جاسی جد سوہنا خود سائیں ہو جاسی
اوندھے ہک اتھرو دا صدقہ جنت کناں تائیں ہو جاسی

○
مشکل نس دی گھر جانا ایں دل تے کلیجہ ٹھر جانا ایں
توں تربت وچ پیر چا رکھیں ساڈا بتا سر جانا ایں

مہکے پھل تے باغ نکھر گئے ظالم اپنی موتے مر گئے
سوہنا جس دم آیا ناصر ظالم جابر مٹھیں کر گئے

جے سوہنا نہ ہووے تے کجھ وی نہ ہووے
اوہدے نال دنیا دا دل لگا ہویا اے
خدا ناز اٹھاندے اے تائیں اندھے ناصر
اوندھے اتے رب دا وی ٹل لگا ہویا اے

سرکار دے بارے جس ویلے تنہائی وچ بیٹھ سوچندائے
سانوں مل گیا شاہاں دا شاہ مفتی قسمت تے ناز کریندائے
ایسے واسطے ہر اک مشکل وچ اوہنوں ناصر سور لویندائے
جہندھی کندھے تے اوہ لچ پال ہووے اوہنوں گجیاں کدن سنیدائے

غیراں کولوں پنج او یار اپنے یار نوں پنج او یار
کوٹھے چڑھ کے بانگاں دے ڈھڈھ وچ ھئی جے سچ او یار
پاک نبی دے عشق دیاں کھیڈاں گجیاں سچ او یار
سن کے نعتاں کہندے لوک ویری ویری سچ او یار
ناصر یار مناوں لئی عاشق پیندے سچ او یار

یار دے منہ نوں سکدا رہندا
جیہڑا بن کے اک دا رہندا

جیہڑا در در وکدا رہندا
ناصر اوہنوں کہڑیاں تھوڑاں

اوہ زندہ در گور ہووے گا
تیرا ٹہکا ہور ہووے گا
سانوں ڈر نہ بھور ہووے گا
رتبہ ای کجھ ہور ہووے گا
جنت دے وچ شور ہووے گا

جیہڑا عشق دا چور ہووے گا
کردا رہو توں ذکر نبی دا
نال ہووے گا ساڈا مدنی
پاک نبی دے ہر عاشق دا
اوہ رکھے گا پیر زمیں تے

جد سوہنا خود سائیں ہو جاسی
جنت کناں تائیں ہو جاسی

ہر کوئی خوش اتھائیں ہو جاسی
اوندھے ہک اتھرو دا صدقہ

دل تے کلیجہ ٹھر جانا ایں
ساڈا بتا سر جانا ایں

مشکل نس دی گھر جاناں ایں
توں طربت وچ پر چا رکھیں

ظالم اپنی موتے مر گئے
ظالم جابر مٹھیں کر گئے

مہکے پھل تے باغ نکھر گئے
سوہنا جس دم آیا ناصر

جے سوہنا نہ ہووے تے کجھ وی نہ ہووے
 اوہدے نال دنیا دا دل لگا ہویا اے
 خدا ناز اٹھاندا اے تائیں اندھے ناصر
 اوندھے اتے رب دا وی ٹل لگا ہویا اے

سرکار دے بارے جس ویلے تنہائی وچ بیٹھ سوچیندا اے
 سانوں مل گیا شاہاں دا شاہ مفتی قسمت تے ناز کریندا اے
 ایسے واسطے ہر اک مشکل وچ اوہنوں ناصر سور لویندا اے
 جہندی کنڈھے اوہ شلج پال ہووے اوہنوں گجیاں کدن سید اے

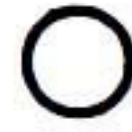
سوہنا وچ غلاماں ہوسی	رحمت لائیاں جھڑیاں ہوسن
اگے پچھے نوکر چاکر	حوراں ہتھ بنھ کھڑیاں ہوسن
اوتھے وی میلاد ہوون گے	اوتھے رونقاں بڑیاں ہوسن
واضحی دے مکھڑے اتے	طہ دیاں لڑیاں ہوسن
میرے نبی دے منکر دیاں	حشر دے اندر رڑیاں ہوسن
مک گھنے لتر پولا	ڈاڈھیاں اوکھیاں گھڑیاں ہوسن
ناصر شاہ غلاماں دیاں	اوتھے گڈیاں چڑھیاں ہوسن

بو تھے ڈنگے ہو جاؤں گے رحم دے بو ہے ڈھو جاؤں گے
منکر تائیں فرشتے اوتھے لتراں نال کھلو جاؤں گے

مشکل ساڈی حل ہو گئی اے پکی ٹھکی
رحمت ساڈے دل ہو گئی اے پکی ٹھکی
جنت سوہنیا تیریاں خاص غلاماں لئی اے
رب نال اوہدی گل ہو گئی اے پکی ٹھکی

حیاتوں خالی اے جیہڑا بندہ اوہ کپڑے پا کے وی ننگا لگدا
رزیل بندیاں دے کول بہہ کے شریف بندہ بے ڈھنگا لگدا
کسے دے بو ہے توں خیر منگنا ذلیل کم ایں کمینہ پن ایں
فقط مدینہ ہے ایسا ناصر کہ جتھے منگتا وی چنگا لگدا ایں

میں آں ہجر دا اٹھدا شعلہ بجھنا چاہواں بجھ نہ ہووے
دھونی دیندیاں نے انج یاداں اپنے آپ دی سجھ نہ ہووے
رل مل کے ایہہ کرو دعاواں اج محفل وچ آکھے سوہنا
جا میرا ایں اج توں ناصر شالا تینوں کجھ نہ ہووے

باہروں وی تھاں دکھدی راہندی جتھے اندر پھوڑا ہووے
 اس کی چنگا نظری اونا جیہڑا اندروں کو ہڑا ہووے
 جے آ جاوے محفل والا رنگ محفل دا دوڑا ہووے
 عشق دی دولت چوکی دیویں بھاویں پیسہ تھوڑا ہووے
 ناصر عاشق مر نہیں سکدا جے نہ اک وچھوڑا ہووے

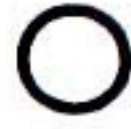
تیری کوئی گل رب نہیں موڑی
 تیتھے اپنی مرضی چھوڑی
 سانوں یاد حشر وچ رکھیں
 جیوی حسن حسین دی جوڑی

ہن ایہہ قطن خراب نہیں ہوندی
 ایہہ تیرے توں میرا سجناں
 ایہناں نوں قطن عذاب نہیں ہوندے
 سجناں نال حساب نہیں ہوندے

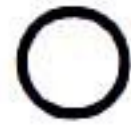
پکی عشق دی گنڈ ہو جاوے
 آ جاوے اسلام جے اتھے
 اوہدے پیر دی جتی بن کے
 لیجے نام جدوں آقا دا
 سوہنا آپ اٹھا لیندا اے
 آقا دا اک اتھرو تک کے
 جد میلاد دا ہوکا دیئے
 کنڈ زمین تے لگدی ناصر
 دن تے رات دی ونڈ ہو جاوے
 سارا ختم پکھنڈ ہو جاوے
 ہنڈ جاویں جے ہنڈ ہو جاوے
 منہ وی مٹھا کھنڈ ہو جاوے
 جس دی بھاری پنڈ ہو جاوے
 دوزخ دے وچ ٹھنڈ ہو جاوے
 آپے اکٹھا فنڈ ہو جاوے
 جے سوہنے نوں کنڈ ہو جاوے

میرے نبی دے آسے پاسے
جے پوندے سی ہتھ پھلاں نوں
چن ستارے گھمدے ہے سن
پھل ہتھاں نوں چمدے ہے سن

سوہنے دی گستاخی کر کے
لے کے نام حضور دا بھاویں
رب دے غضب دی چند نہ کھاویں
ساری زندگی کھنڈ نہ کھاویں

عشق دے خاص نگینے دے دے
بن جائے میری موت مثالی
درداں والے سینے دے دے
ربا موت مدینے دے دے

بخت دی راہ تابندہ ہو گئی
سوہنے دے قدماں وچ آکے
رات سیاہ شرمندہ ہو گئی
موت وی ناصر زندہ ہو گئی

جاگی سارے جگ دی بارات تیرے سامنے
سب کجھ کیتا اوہدی ذات تیرے سامنے
تیرے اگے ڈھکی چھپی بھلا کہڑی گل اے
رب نے بنائی کائنات تیرے سامنے
جدوں بت خانے وچ بتاں تینوں ویکھیا

ڈگ بپے لات تے منات تیرے سامنے
 رب نے بلا کے سارے سوہنیاں نوں سوہنیا
 ونڈی تیرے نور دی زکوٰۃ تیرے سامنے
 حاضر تے ناظر دا رولا ملاں پائیں ناں
 کر چھڈے ٹی وی نے حالات تیرے سامنے

جیہڑے جان ناں شہر مدینے
 اوہناں نوں خیر نہیں مکے پیندے
 ہر چولھے دی اگ جو سیکے
 اوہنوں تھاں تھاں دھکے پیندے

اوپدیاں مقدران نوں زینہ لگا ہویا اے
 جالیاں دے نال جہدا سینہ لگا ہویا اے
 تسی رائے ونڈ جاؤ تہاڈا ایہہ نصیب اے
 سنیاں دے ناویں تے مدینہ لگا ہویا اے

کرم دا ڈیوا جگ جانا ایں
 آخر جنت وگ جانا ایں
 ناصر شاہ سرکار دا صدقہ
 ساڈا ٹرچو لگ جانا ایں

سمجھو کہ نبی دے سفینے وچ بیٹھے او
 سامنے آئینہ اے آئینے وچ بیٹھے او
 حضور ﷺ دی ایہہ محفل اے حضور ﷺ موجود نے
 سمجھو کے سارے ای مدینے وچ بیٹھے او

شکوہ تھاں تھاں کردا کیوں ایں
 زندگی ہتھوں مردا کیوں ایں
 موت وی سنت ہے سوہنے دی
 ناصر موت توں ڈردا کیوں ایں

خوش ہوندے نے راہی اکثر جد وی راہ تے رکھ لگدا اے
 ساوے روئے دی چھاں تک کے شیطاناں نوں دکھ لگدا اے
 جن ستارے سورج سارے اوٹھوں لشکاں لیندے ناصر
 سب توں وڈا حسن دا ڈیپو میرے نبی دا مکھ لگدا اے

رب نوں فوراً جھک جاواں گے مویاں وانگر مک جاواں گے
 جے رب ہويا بہتا غصے سوہنے پچھے لک جاواں گے

اسانوں نبی دی غلامی تے مان ایس
 غریباں دے دل دی کلی کھل دی پئی اے
 اساڈی عبادت دی نہیں لوڑ اوہنوں
 اسانوں تے جنت فری ملدی پئی اے

ہو گئی ایہناں دے نال بتیری جان وی دیہہ
 کوئی گھل دی انے رحمت تیری جان وی دیہہ
 اچیاں شانناں والیا ربا جھگڑا چھڈ
 آخر ہے ایہہ امت میری جان وی دیہہ

سوہنے کہنا او گنہارو اج نہ کدرے سنگ جایا جے
 ڈھنگ میں تہانوں دس دیناں واں ویکھی رب دے رنگ جایا جے
 میں اللہ دے سامنے ہو کے پیار دے ہاڑے پاون لگاں
 اوہ وی میرے نال پیار کرے گاتسی وی کولوں لنگ جایا جے

کے نوں بس اپنی کمائی تے نازاے کے شخص نوں پارسائی تے نازاے
 ایہہ ناصر کرم نہیں تے فرہور کیہ اے اسانوں نبی دی گدائی تے نازاے

کے نوں مقدر دے زینے تے نازاے کے شخص نوں بس خزینے تے نازاے
اساڈا تے ناصر ایہو آسرا اے اسانوں نبی دے مدینے تے نازاے

تیری فوج دے حملے دی سونہہ عشقا تیرے عملے دی سونہہ
تیرے کملے سب توں دانے تیرے ہر اک کملے دی سونہہ
جس دے سامنے عرش وی ہیچ اے تیرے اچے شملے دی سونہہ
تینوں اک نے اک بنایا ناصر مینوں کلمے دی سونہہ

اج درد اوہی منگ ایٹھوں اج جامی ورگی ٹور وی منگ
کوئی بین نہیں اج صداواں تے بھاویں اچا پایا شور وی منگ
لج پال دی کرم نوازی اے کر ناصر شکر ادا رب دا
سب کجھ منگتے نوں دے کے تے مڑ کہندا اے کجھ ہور وی منگ

میں اک عاجز بندا تیرا مینوں اک خزینہ دے دے
جو منگاں محبوب اپنے دا مینوں سمجھ کمینہ دے دے
میرے حصے والی جنت دے دیویں توں ہور کسے نوں
ایہدے بدلے وچ ناصر نوں مولا صرف مدینہ دے دے

لوں لوں توبہ توبہ کروا ہور گزارش کی لے آواں
 گاؤندی پئی اے اکھ ملہاراں ہور میں بارش کی لے آواں
 ہن وی جے نہ بخشیش مولا بے پرواہ این مرضی تیری
 تیرے عربی ڈھول توں وڈی ہور سفارش کی لے آواں

تیرے بوہے دے جو سوالی نیں
 بن کے دنیا دے سیٹھ بیٹھے نیں
 اپنے جھنڈے دی لاج رکھ آقا
 تیرے جھنڈے دے پٹھ بیٹھے نیں

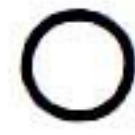
دید دے کے اسیر کر چھڈیائی درد دے کے امیر کر چھڈیائی
 تیری ناصر نئے مہربانی این اپنے در دا فقیر کر چھڈیائی

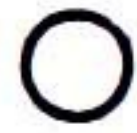
تیری سونہہ اے حیاتی دے سکھاؤندا سارے ڈھب توں این
 اساں رب نوں وی تدنیاں کہ توں کہنا این رب توں این
 ہے ایہہ وی ٹھیک خالق نے ایہہ کل مخلوق خلقی اے
 جے سچ آکھاں تے اس تخلیق دا اصلی سبب توں این

خدائے پاک نے موسیٰ نوں سی ڈنڈا عطا کیتا
 تسانوں یا رسول اللہ ﷺ ہے دل ٹھنڈا عطا کیتا
 تساڈنی ذات اس دنیا تے ای رحمت نہیں بلکہ
 حشر نوں وی شفاعت واسطے جھنڈا عطا کیتا

اوہدی سیرت بیاں کریئے جیویں دسدا قرآن ہووے
 محبت نال جو لیندا اے نال تازہ ایمان ہووے
 محمد مصطفیٰ دی نعت مڑ پھبدی ہے اے ناصر
 کہ ہوون انبیاء سن دے خدا کردا بیان ہووے

اوہدا لہجہ خوشبو اوہ رشک گلاب اے
 سراج الکنیر اے رسالت مآب اے
 خدا بولیا اوہنوں ناصر بنا کے
 نال تیرا جواب اے نہ میرا جواب اے

اوہ بچپن توں لے کے جوان ہویا مکے
 بڑے ویریاں بھاویں بکواس بکے
 سدا جادو گر آکھیا جہناں ناصر
 اوہ وی اوہنوں جھوٹھاتے نہیں آکھ سکے

ہے قرآن محبت دی مٹھی کہانی
ہے معراج کی پچھو اس دی زبانی
محمد تے موسیٰ نبی نے دونویں پر
کجا لن ترانی کجا آ اوجانی

زمانہ فدا ہو یا تیری کشش تے
چٹائی وچھا کے تو بیٹھا فرش تے
پر ہے عاشقان دا ایہہ ناصر عقیدہ
تیرا ڈنکہ و جدا اے رب دے عرش تے

تیرے باہجھ آقا غریباں دی ڈھوئی نہیں
تیری ہستی ورگی زمانے تے ہوئی نہیں
ہے روح الامیں وی ایہہ تسلیم کیتا
تیرے ورگا سوہنا زمانے تے کوئی نہیں

ہتھ دیاں لکیراں دا فلسفہ

ادھر نے اٹھارہ-ادھر نے اکیاسی
 ختم ہو گئی تک کے میری اداسی
 اٹھارہ نوں کیتا جمع جس گھڑی میں
 تے نکتے دی گل اک ایہہ پائی بڑی میں
 اکیاسی تے اک اٹھ نوں جسم ملایا
 اٹھارہ اکیاسی دا ذوق اکو پایا
 دو عالم دے خالق تے مالک دی سونہہ ایں
 اٹھارہ وی نوں ایں اکیاسی وی نوں ایں
 دو عالم دے وچ روشنائی وی نوں دی
 محمد دے ناں دی دہائی وی نوں دی
 جے ناصر توں سمجھیں پیا جھمبراں پاویں
 ترے ہتھ دے اتے محمد دا ناں ایں

ایہہ سورج وانگ گل صاف اے کسے دی دال نہیں گلنی
 حشر نوں مصطفیٰ ساڈا وکیل ہو یا تے آپ ہوسی
 جنہے سرکار دی سنت دا دامن چھوڑیا ناصر
 اسانوں کیہ اوہ محشر وچ ذلیل ہو یا تے آپ ہوسی

حیا وا ٹکھ وفا وا گہناں ادا وا ٹھپا حضور نال اے
 ایہہ دکھاں سکھاں بتے ملناں گلناں تے ہر بلپا حضور نال اے
 قبر دے وچ وی حشر دے وچ وی ایہو ای کہہ کے فرشتے ٹر گئے
 کہ موجاں مانو تساڈا سارا ایہہ ٹہور ٹپا حضور نال اے

میں نعت اہدی سنا نہیں سکدا
 کہ دریا قطرے اچ آ نہیں سکدا
 زمانہ سارا وی چاہوے ناصر
 حضور ورگا دکھا نہیں سکدا

حسن کس نوں کہندے ادا کوئی نہ چکھدا
 حیا کس دا ناں ایں وفا کوئی نہ چکھدا
 بے تشریف آقا لیائے نہ ہندے
 اساں نوں تے ردی دے بھا کوئی نہ چکھدا

اسیں منگتے محمد دے مدینے دی گلی والے
 صحابہ اہل بیت مصطفیٰ غوث جلی والے
 اساڈے بخت دی ناصر بھلا کوئی ریس کر سکدا اے
 اسیں مشہور ازلاں توں نبی والے کملی والے

خدا دا حرم وی محمد دا در اے
 نہ مکے اچ ڈر ناں مدینے پچ ڈر اے
 صرف جیہڑا مکے نوں جاندا اے سوچے
 کہ مکہ وی آخر محمد دا گھر اے

لنگھ سکدے نیں لمحے تاریک مدینے چوں
 ہو جاندے نے حل نکتے باریک مدینے چوں
 مینوں عشق نے دیا اے ایمان وی کہندا اے
 ہر چیز توں ہے جنت نزدیک مدینے چوں

عطا ای عطا اے مدینے دی مٹی
 کرم دی ہوا اے مدینے دی مٹی
 جتھوں ترا دل اے اٹھاتے کھالے
 شفا ای شفا اے مدینے دی مٹی

بڑی ارجمند اے مدینے دی بستی
 عرش توں بلند اے مدینے دی بستی
 مدینے دے کیوں گیت گاواں نہ ناصر
 خدا نوں پسند اے مدینے دی بستی

سوہنیا چن ستارے سارے
دریا اتے کنارے سارے
کیہ تارے متارے سارے
اچے محل منارے سارے

گلشن پھل نظارے سارے
کیہ جتے کیہ ہارے سارے
ہیرے موتی بھارے سارے
ایہہ سب کٹھے کر کے آقا

ترے ناں توں وارے سارے

سارا حسن حسین تمامی
روس انگلینڈ تے چین تمامی
ملاں دے آئین تمامی
سوہنے سوہنے سین تمامی

کل مکان مکین تمامی
اگلے مذہب تے دین تمامی
مجدے تے مسکین تمامی
جلوے رنگ لشکارے سارے

ترے ناں توں وارے سارے

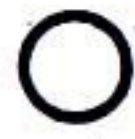
کسی سوہنی ہیر وی آقا
راجے شاہ وزیر وی آقا
ہر صورت تصویر وی آقا
اکھ تے اکھ دے نیروی آقا
مہر و مہ پارے سارے

ہر اک پیر فقیر وی آقا
لوح و قلم تحریر وی آقا
زلف دی ہر زنجیر وی آقا
ہر اعلیٰ جاگیر وی آقا
ترے ناں توں وارے سارے

عہدے رتبے افسر سارے
 مہوش سوہنے دلبر سارے
 بہتر توں وی بہتر سارے
 کل دینے جوہر سارے
 زم زم آب کوثر سارے
 اسود ورگے پتھر سارے
 سب سلطان سکندر سارے
 صحرا ذرے ساگر سارے
 مرکز مہبط مصدر سارے
 مکتب اتے ادارے سارے

ترے ناں توں وارے سارے

پائل پاؤندے مور کبوتر
 کلیاں بنگلے محل تے دفتر
 نیلم رکن یمانی مر مر
 سب کلیے گرجے مندر
 لے کے رنگ نیارے سارے
 کابکشاں تے جھلمل اختر
 عرش فرش تے سارے انبر
 ولی اوتاد ابدال قلندر
 سارے واعظ علم تے منبر
 ترے ناں توں وارے سارے

ظاہر باطن اول آخر
 ادب ادیب تے غزلاں شاعر
 سائنس طب جراح دے ماہر
 جو پوشیدہ جو کچھ ظاہر
 صومے جھرنے چشمے سارے
 پاک پوتر صاف تے طاہر
 حکمت دولت سحر تے ساحر
 جنگل شہر پہاڑ تے طائر
 ناصر ورگے لکھاں ناصر
 ترے ناں توں وارے سارے

کوئی مصطفیٰ بن کے آوے تے مناں
 زمین اتے چن لاه دکھاوے تے مناں
 کوئی مغرب چوں سورج چڑھاوے تے مناں
 یا پتھراں نوں کلمہ پڑھاوے تے مناں
 کوئی ہے جو ہنیرے نوں لا دیونے گھٹے
 کوئی ہے جس دے آکھن تے گوہ بول اٹھے
 کوئی ہے دشمنیاں لئی کرے جو دعاواں
 کوئی ہے جیہڑا دھپ چوں اگا دیوے چھاواں
 کوئی ہے ٹال چھڈے جو سرتوں بلاواں
 کوئی ہے جیہڑا آکھے میں آ بخشواواں
 کوئی ہے جس دے قداماں اچ ہووے خزینہ
 بنا دیونے بیٹرب نوں آ کے مدینہ
 جو سکیاں کھجوراں اگا دے اوہ کون ایں
 جو کعبے نوں کعبہ بناوے اوہ کون ایں
 جو کھا کے زخم مسکراوے اوہ کون ایں
 جو قطرے چوں دریا دگاوے اوہ کون ایں
 کوئی ہے جیہڑا پل اچ خدا کول جاوے
 کوئی ہے جو پنجاواں دیاں پنج پڑھاوے

کوئی ہے جس دا ہووے عمر وی بھکاری
 کوئی ہے لاوے عثمان جہدے نال یاری
 کوئی ہے جس دی براق ہووے سواری
 کوئی ہے جس دے ناں وچ وی ہووے خماری
 کوئی ہے جس دے ناں دا کرے جگ وظیفہ
 کوئی ہے جس دا صدیق ہووے خلیفہ
 کوئی ہے جس دی قرآن تقریر ہووے
 کوئی ہے جس دی اخلاق شمشیر ہووے
 کوئی ہے جس دی یاداں اچ تاثیر ہووے
 کوئی ہے دوہترا جس دا شبیر ہووے
 اوہ کون ایں جہدے گھر دا رحمت وی جی اے
 علی اے بھرا فاطمہ جس دی دھی اے
 کوئی ہے جس دی مولا کوئی گل نہ موڑے
 کوئی ہے جیہڑا ٹٹیاں دلاں تائیں جوڑے
 کوئی ہے جس دا نعرہ وی زنجیر توڑے
 کوئی ہے جیہڑا رب کول پنچا کے چھوڑے
 متفقہ ناصر ایہہ سب دی صدا اے
 اوہ ہستی فقط سید الانبیاء اے

غیر دی جان سیان وی کڈھ دے
میں چوں میں دامن وی کڈھ دے
سوہنیا نظر کرم دی کر کے
بختاں وچوں کان وی کڈھ دے

سوہنا جس دم کرم کر یسی بخشے ون پونے جاسن
سوہنے دادیدار کر یسن اکھ دے بھر دے چھنے جاسن
جو بن تے جد رحمت آئی راہنی مول کمی نہ کائی
ناصر جے وی لانگڑ کر کے جنت الے بھنے جاسن

سوہنا آکھی اللہ بھانے مل لو جنت وچ ٹکانے
میرے ہندیاں عیشیاں لٹو میں جاناں تے اللہ جانے

نظم موت

جس دم بندہ فوت ہو جاندا ساڈھے لئی میت کہلاندا
پچھلے رو رو دین دوہائی پئے گئی محشر تیک جدائی
بھین کہوے سن میریا ویرا کلی رہ گئی اوہ ہمیشرا
ویر کہوے ہن ٹٹیاں باہواں ہن میں ربا کدھر جاواں
پتر کہن یتیم ہو چلے رہ گئے دنیا دے وچ کلمے

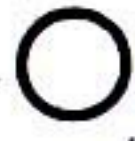
دھیاں کہندیاں میریا ربا
بیوی وی سر بنھ کھلو گئی
حیرت دابت بن گئے سارے
بولے تھوڑی دیر نوں آؤ
ایہہ سی ساڈے ہان داہانی
پیار دے نال نواؤ اینوں
کسے دوکان تے دوڑ کے جاؤ
کلے بول سنا کے چلو
میں پچھیا اک دانے کولوں
ایہہ یاراں دی یاری کیوں این
بول کے اس مینوں سمجھایا
جس ویلے کوئی سفر تے جاندا
عطر تے خوشبو وی منگواندا
اہدی پہلی قبر اچ رات اے
مر کے پونچیا جس دے کول اے
ناصر گج کے جانا حق اے
اہدا بیڑا پار ہونا این

حسین توں این جمیل توں این
خدا نوں مناں پیا اے ناصر
حشر نوں ساڈا وکیل توں این
خدا دی ایسی دلیل توں این

سانوں مول کمی ناں رہی اے - ساڈا سب کجھ سوہنے لئی اے
ناصر جیوے ساڈا مدنی - ساڈی جنت وٹ تے پئی اے

موہڈھے رکھ کے ٹر جاواں میں - ربا بس اک جلی دے دے
ہر شے ناصر کولوں لے لے - صرف مدینے کلی دے دے

اساڈے عشق دی بیڑی نوں طوفاں روہڑ نہیں سکدے
اساڈا مونہہ ایں طیبہ ول تے دشمن موڑ نہیں سکدے
جسم چوں جان جا سکدی اے اے ناصر پر اک گل اے
اسیں دنیا نوں چھڈاں گے مدینہ چھوڑ نہیں سکدے

جلالت مکے وچ ویکھی مدینے رحمتاں ڈٹھیاں
حرم وی شاناب والے دا مدینہ شانوں والے دا
جے مکہ شہر مکہ اے مدینہ وی مدینہ ایں
کہ مکہ حرداں والے دا مدینہ نعمتاں والے دا

ہے مکے وچ خدا وسدا مدینے وچ خدائی اے
خدا دے تیک پونہن دی مدینہ راہنمائی اے
بڑی عزت ہے مکے دی بڑی عظمت مدینے دی
کہ مکے کبریائی اے مدینے مصطفائی اے

من موہ لین دے لئی من موہنیا بنیاں ایں
 ناز اداواں دے لئی سوہنا بنیاں ایں
 عاشق نوں نہیں سجدے ہاے ناصر شاہ
 عاشق دے لئی رونا دھونا بنیاں ایں

ایہہ عشق اے اینوں گل دا پھندہ نہ سمجھیں
 محبت دے سو دے نوں چندہ نہ سمجھیں
 نبی دا غلام ہووے جیسا وی ہووے
 کریں احترام اوہنوں گندہ نہ سمجھیں

خدا توں سوا توں وی کہہ دے بجا اے
 اوہنوں اپنے ورگا توں بندہ نہ سمجھیں
 توں لکھ نعت ناصر عبادت سمجھ کے
 کدی اس عبادت نوں دھندہ نہ سمجھیں

بھن اہدی وی ٹیک چھڈیوے
 جاہڑ ملکھ تے نیک چھڈیوے
 لہجہ جاوے گستاخ جے ناصر
 اہدا تالو سیک چھڈیوے

ہتھ وچ سوہنیا کاسہ دے دے
 ذوق وی اچھا خاصہ دے دے
 دے دے اپنے درد وچوں حصہ
 تولہ ناں سہی ماسہ دے دے
 اکھ نوں۔ رون دی جاچ سکھا دے
 میں نہیں کہندا ہاسہ دے دے

اوہنوں جے ترپانا آؤندا اے
 سانوں وی گرلاؤنا آؤندا اے
 ناصر ہنے منا لینے آں
 سانوں یار مناؤنا آؤندا اے

غیراں دے لئی دل دے بوہے ڈھو چھڈے نہیں
 آجا سوہنیا کھوہ نیناں دے جو چھڈے نہیں
 بن جاون گے بوٹے ناصر انشاء اللہ
 دل دھرتی تے اکھ دے اتھرو بو چھڈے نہیں

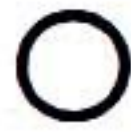

قرار دے دے آیا بے قرار تیرے کول اے
 اکھ میرے کول اے دیدار تیرے کول اے

باغ تیرے پیار دا میں سینے وچ لایا اے
ہن ایس باغ دی بہار تیرے کول اے

ہوناں ہکا بکا بھایا
توں تے چھج نوں رونا ایس ناصر
پیر ٹکاویں پکا بھایا
عشق نہیں چھڈا پھکا بھایا

منہ کیوں کھیاں نال بھرینا ایس
منہ ہٹی جیویں فٹے منہ ایس
کیوں دوزخ نوں دعوت دینا ایس
مرے ڈھول دی ریس کرنا ایس

جیویں چاہنا ایس یار منالے
ناصر ماہی من جاوے گا
پہلے من وچ جھاتی پالے
اکھ نوں رون دی جاچ سکھالے

درد ہووے تے گل بن دی اے
ناصر اکھ دا فرض نہیں کلا
اکھ چووے تے گل بن دی اے
دل رووے تے گل بن دی اے

دوزخ دے وچ مٹی چٹسیں
دیکھ کے عاشق جنت جاندے
انج جاسیں مڑ کدی نہ ہٹسیں
دوزخ دے وچ رالو سٹسیں

لنگر اساں پکائی رکھنا ایس
تینوں ملاں ساری زندگی
ختم شریف دوائی رکھنا ایس
ایویں ای جھرکائی رکھنا ایس

ڈانگاں دے گز لے کے پاگل
آج کل دے کجھ بندے ناصر
رحمت دا بر میچ دے پئے نیں
ناں سرکار دا ویچ دے پئے نیں

اک نویں بیماری گھسری اے
انج دین ایہہ ظالم کھا جاندا
اک نویں شیطانی اسری اے
جیویں کنک نوں کھاندا سسری اے

جدوں مسیت اچ بہہ جاندا نیں
ہور تے کجھ نیں کہندے ظالم
کیہ تبلیغی کہہ جاندا نیں
دو تن بندے لے جاندا نیں

چکر جہیا چلا لیندا نیں
چندہ منگدے نیں تبلیغی
گلاں ویچ پھسالیندا نیں
کجھ بندے کھسکالیندا نیں

رہا انج نوی کرم توں کر دوں اپنی طاقت پا جاندا میں
شہر مدینہ دل ویچ لے کے پاکستان اچ آ جاندا میں
گھر گھر پھر اعلان میں کردا آؤ نور خزینہ دیکھو
ویزے دی ہن لوڑ نہیں کوئی رنج رنج شہر مدینہ دیکھو

لٹ دا فیض خزینے جاتوں
ناصر عشق نوں راہبر من لے
چڑھدا پیار دے زینے جاتوں
سدھا تیر مدینے جاتوں

بخشش ترے بوہے اتے آن مبارک دیندی پئی اے
ہو جا توں سرکار دا تیرا جنت رستہ ویہندی پئی اے

انشاء اللہ آپ دا کہنیا پورا جانی ہو جائے گا
رب چاہیا تے رات دا چہرہ رات دی رانی ہو جائے گا
سوہنے جد کہنا ایں ناصر مرے خادم ساڑی جانا ایں
ایسے گل نوں سن کے دوزخ پانی پانی ہو جائے گا

منگتے بچھا رہے ہیں قرینے سے جھولیاں
سیراب کر رہے ہیں خزینے سے جھولیاں
ناصر در کریم کے منکوں کی خیر ہو
بھر بھر کے لا رہے ہیں مدینے سے جھولیاں

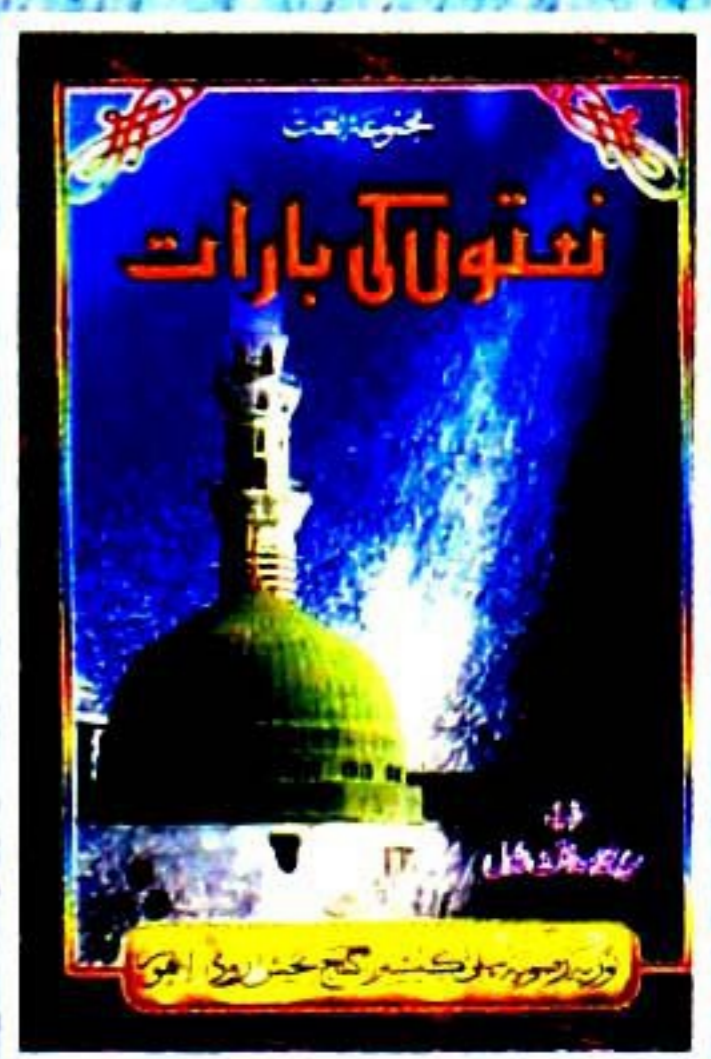
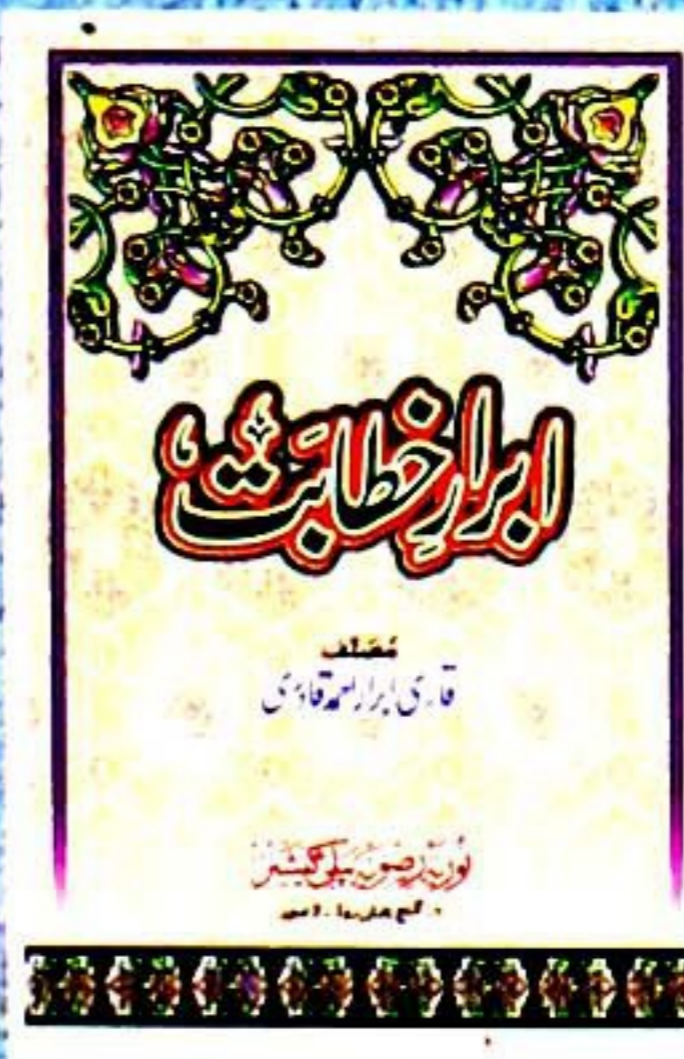
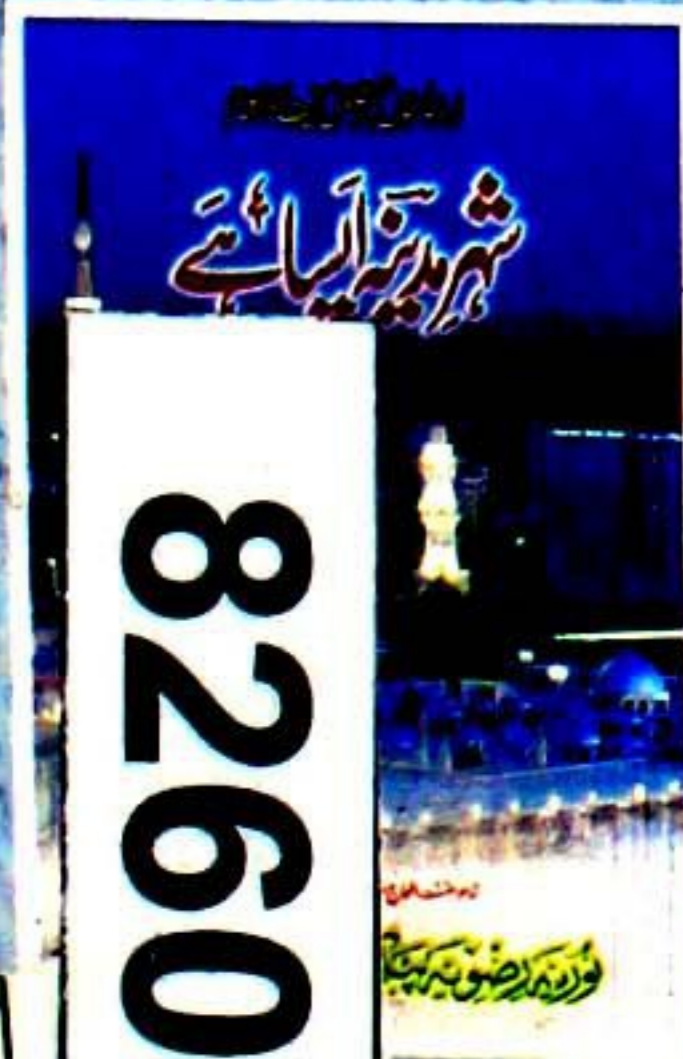
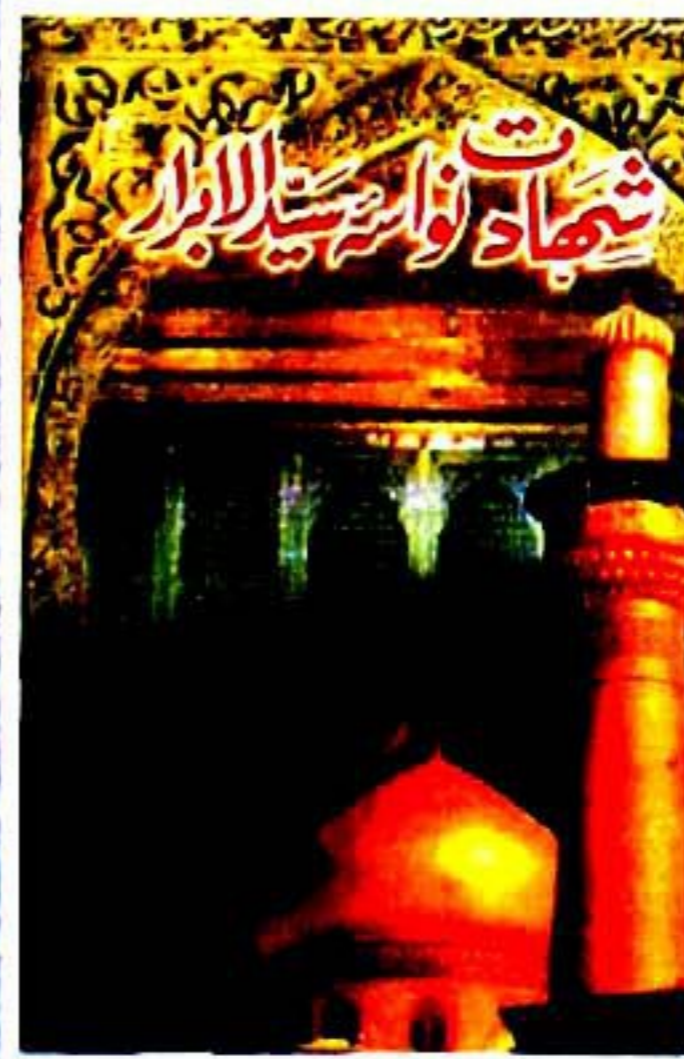
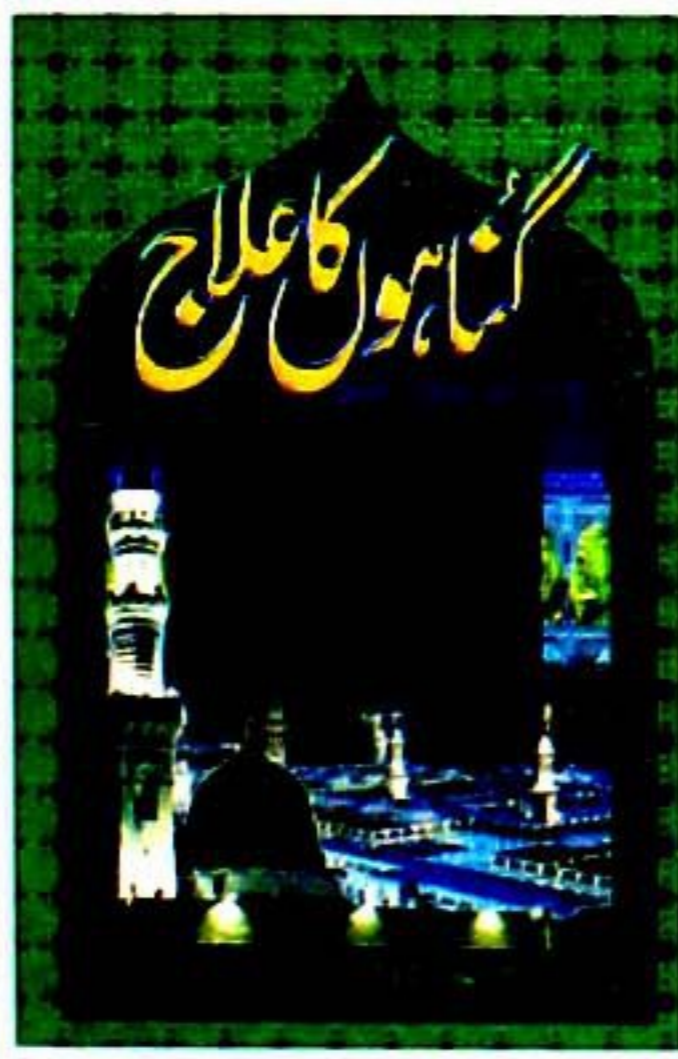
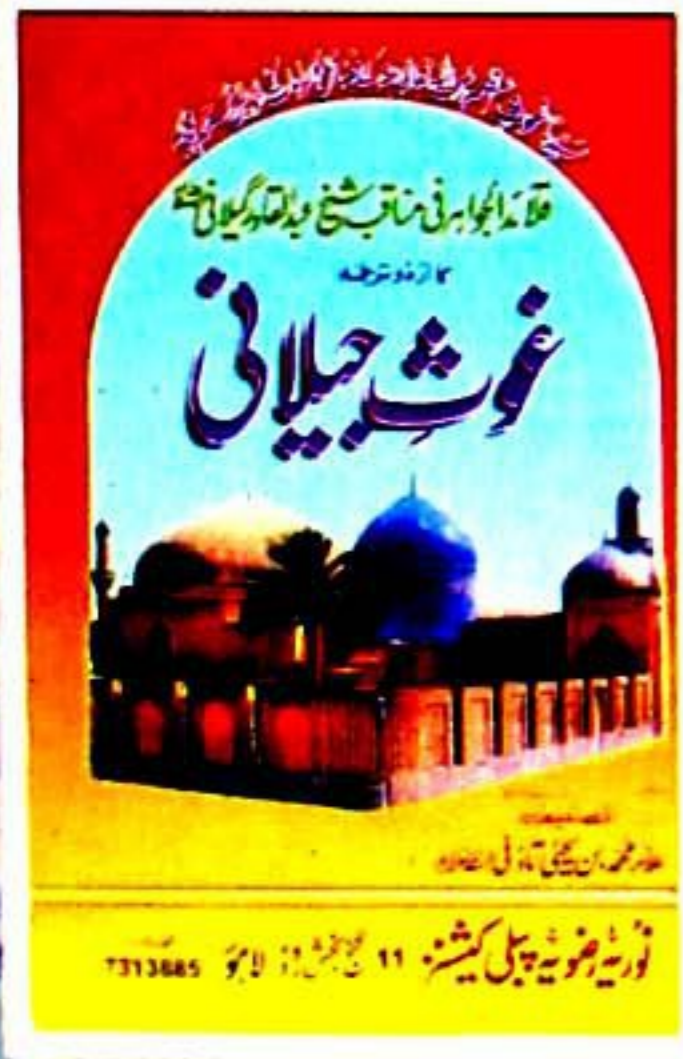

زندگی کی ادا کو مان لیا نعت کہہ لی ثنا کو مان لیا
جس نے مانا حضور کو ناصر اس نے اپنے خدا کو مان لیا

مکے سے جو کوئے شہ ابرار نہیں آتا گویا کہ شفا لینے کو بیمار نہیں آتا
سرکارِ دو عالم سے جسے پیار نہیں آتا اُس شخص پہ اللہ کو کبھی پیار نہیں آتا

ہماری مطبوعات

8260

نورِ اُلووم پبلی کیشنز
گنج بخش روڈ - لاہور